

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

22. ČERVNA 2014

Z obsahu:

O daru zbožnosti

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci na náměstí
Sv. Petra v Římě
4. června 2014
- strana 2 -

Neposkvrněné Srdce

Panny Marie
- strana 4 -

Pastýřský list
olomouckého arcibiskupa
Mons. Jana Graubnera
k letošním Letnicím
- strana 5 -

V Ježíšovi poznal Mesiáše (2 - dokončení)

Neuvěřitelný příběh
konverze polského Žida
- P. Daniela Oswalda
Rufeisena
- strana 6 -

Nový světový neřád

Předmluva Josepha
Ratzingera ke knize
Michela Schooyanse
z roku 1997
- strana 8 -

Propagandou proti církvi (9)

Grzegorz Kucharczyk
- strana 9 -

Boží spravedlnost a milosrdenství

Michal Kretschmer
- strana 11 -

Socha Neposkvrněného Srdce Panny Marie v Arsu.

Na přání sv. faráře Arského jsou v Mariině Srdci uložena jména všech arských farníků.

Editorial

Není lásky bez modlitby, říká Panna Maria Mirjaně. (str. 12) Všichni máme jistě zkušenost, že láska pevně zakotvená v srdci bývá většinou těžce vybojovaná, ba je třeba ji opečovávat stále, aby nezeslábla a nakonec třeba „neumřela“. V duchovní oblasti se láska získává a udržuje modlitbou – jde o vztah k Bohu, k Paně Marii, k andělu strážnému, ke svatým...

Vlastně můžeme hovořit o daru zbožnosti, který vede naše srdce přímo k Bohu, k intenzivně prožívané lásce, jež nás uschopňuje uchovat si a rozvíjet poklad víry. Tak to poznal i P. Daniel Oswald Rufeisen, který svůj život denně svěřoval do mateřské péče Panny Marie, aby ho vedla cestami víry k Ježíši. (str. 6)

Dostáváme se k tomu, co nám liturgický život církve nabízí v tomto týdnu: k úctě ke dvěma zcela spojeným Srdcím – Ježíšovu a Mariinu. (str. 4) Není lepší a jistější cesty k Ježíši než skrze jeho Matku, Pannu Marii. Ona vše, co se v životě Ježíše událo a co řekl, uchovávala nikoliv jen ve své paměti, ale ve svém „srdci“. A o to jde: pravá láska nezůstává na povrchu, ale proniká až do hloubi srdce.

Olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner ve svém pastýřském listě k Letnicím hovoří o lásce. (str. 5) A zdůrazňuje význam manželské lásky, jejíž příklad učí děti poznávat Boha, který je Láska. Je třeba prosit Duchu Svatého, aby i on přebýval v našich rodinách, aby byly chrámem lásky, místem, kde roste Boží království, nová kultura života a civilizace lásky. Na každé rodině záleží.

Že jde o stěžejní úkol a poslání křesťanské rodiny, vyplývá i z reálné skutečnosti života lidské pospolitosti. Potvrzuje to i Benedikt XVI. (tehdy ještě kardinál Ratzinger) v předmluvě ke knize Michela Schooyanse z roku 1997, kde otevřeně říká, že dnes již neexistuje filosofie lásky, nýbrž pouhá filosofie egoismu. (str. 8) Můžeme tedy říci, že ve skutečnosti jde o to nejnebezpečnější, o odmítnutí Boha, který je Láska, a přimknutí se k ďáblu, který je zosobněním pýchy zahleděné do sebe a neschopnosti přijmout lásku někoho druhého. Jaká tragédie! Sami dobře víme, že život bez lásky není šťastný... Také P. Daniel byl přesvědčen, že odmítnutí Ježíše Krista jako předpovězeného Mesiáše je hlavní příčinou neštěstí všech národů, nejen izraelského. (str. 7)

I proto se nebojme pod vedením Duchu Svatého správně prezentovat pravdy o věčném životě – je to vyjádření zodpovědnosti křesťana vůči pozemské existenci, její velikosti a důstojnosti. Tak můžeme chápat slova Josepha Ratzingera ve zmíněné předmluvě. Malým návodem, jak lze prezentovat např. vztah Boží spravedlnosti a milosrdenství – významnou otázkou dnešní doby, může být pojednání Michala Kretschmera. (str. 11)

Bože, na přimluvu Panny Marie učiň nás chrámem své slávy, ve kterém svět kolem nás může vidět tvou spásu!

Daniel Dehner

O daru zbožnosti

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě 4. června 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes se zastavíme u jednoho daru Duchu Svatého, který je často chápán špatně nebo povrchně, ale který se týká jádra naší identity a našeho křesťanského života. Je jím *dar zbožnosti (pieta)*. Je třeba hned objasnit, že tento dar neznamena soucitit s někým, mít slitování s bližním, nýbrž označuje naši příslušnost k Bohu a naše hluboké spojení s Ním, spojení, které dává smysl celému našemu životu a dodává nám stálost ve společenství s Ním i v těch nejobtížnějších a pohnutých chvílích.

Toto spojení s Pánem se nemá chápat jako povinnost nebo zadání. Je to spojení, které vychází z nitra. Jde o *vztah žitý srdcem*. Je to naše přátelství s Bohem, které nám daroval Ježíš. Přátelství, které mění náš život, naplňuje nás nadšením a radostí. Proto v nás dar zbožnosti vzbuzuje především vděčnost a chválu. Právě to je totiž motivem a *nejautentičtějším smyslem naší bohopocty a adorace*. Duch Svatý nám dává vnímat Pánovu přítomnost a veškerou jeho lásku k nám, zahřívá nám srdce a téměř přirozeně nás přivádí k modlitbě a bohoslužbě. Zbožnost je tedy synonymum autenticky náboženského ducha, dětské důvěry k Bohu, oné schopnosti prosit Je s láskou a jednoduchostí, která je vlastní lidem pokorného srdce.

Dar zbožnosti nám umožňuje růst ve vztahu a ve společenství s Bohem, vede nás, abychom žili jako jeho děti, a současně nám pomáhá zahrnovat touto láskou také ostatní a rozpoznávat v nich

bratry. Potom námi budou hýbat city zbožnosti – nikoli pietismus! – vůči těm, kteří jsou kolem nás a které denně potkáváme. Proč říkám „žádný pietismus“? Protože někteří si myslí, že zbožnost znamená mít zavřené oči, tvářit se jako svatý obrázek, dělat se svatým. V piemontském nářečí říkáme: „Nosit se jako jeptiška.“ (*Fare la magna quacia*.) To není dar zbožnosti. Dar zbožnosti znamená mít opravdovou schopnost radovat se s radujícími,

plakat s plačícími, být nablízku tomu, kdo je osamocen či znepokojen, napravovat pomýlené, těšit zarmoucené, přijímat ty, kdo se ocitli v nouzi, a pomáhat jim. Dar zbožnosti se velmi těsně pojí k mírnosti. Dar zbožnosti darovaný Duchem Svatým nás činí mírnými, klidnými a trpělivými, přivádí nás k pokoji s Bohem a k ochotě sloužit druhým.

Drazí přátelé, v listě Římanům apoštol Pavel píše: „Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znovu žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: »Abba, Otče!«“ (Řím 8,14–15) Prosme Pána, aby dar jeho Duchu přemohl naše obavy a nejistoty, i našeho neklidného a netrpělivého ducha a učinil z nás radostné svědky Boha a jeho lásky klaněním se Pánu v pravdě a také službou bližnímu v ochotě a s úsměvem, který nám vždycky Duch Svatý v radosti udělí. Kéž nás všechny obdaří Duch Svatý tímto darem zbožnosti!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

To, čeho můžeš být dnes svědkem a účastníkem, je důležitá lekce přípravného semináře na první samostatné misijní působení učedníků. Ježíš před nimi odkrývá celou pravdu: ani nyní, ani nikdy v budoucnu nebudou mít na různých ustlání. Těžkosti a překážky, na které budou narážet, budou takového rázu, že budou muset dát v sázku dokonce svůj vlastní život. Z Ježíšova popisu je zřejmé, že být hlasatelem evangelia znamená stát se obětí pomluv, pohrdání a pronásledování. Dějiny podávají výmluvné svědectví, jak realistická je Pánova předpověď. Těch, kteří pro něho prolili svou krev, jsou nepřehledné zástupy a ustavičně jich přibývá. Neustále přicházejí zprávy o nových a nových mučednících. S úklady a nepřátelstvím je třeba dokonce počítat i ve vlastních řadách. *Vydá na smrt bratr bratra.*⁽¹⁾

Ale to podstatné, co chce Pán sdělit svým přátelům, je ujistění o tom, jak dobře je ve skutečnosti postaráno o jejich bezpečí. Ať už se nepřátelé jakkoliv dovedně skrývají a disponují sebemocnějšími prostředky, před zraky Všemohoucího neznamenají vůbec nic. *Nebojte se jich! Nic není tak zahaleno, aby to nebylo jednou odhaleno. Nic není skryté, co nebude poznáno.* Mohou se ukrývat pod nejrůznějšími maskami humanity, svobodymilovnosti, ale Bůh je zná velice dobře a oprávněně nás ujišťuje, že není důvodu, abychom se dali zastrašit. Naším úkolem je totiž pravý opak. Pán od nás žádá, abychom nebojácně, otevřeně a veřejně hlásali jeho pravdu a demaskovali i nejskrytější lež.

Vždy a za všech okolností musíš být připraven, že proti nám zasáhnou. I na náměstí Svatého Petra se r. 1981 ozvaly vražedné výstřely. Nesmí tě překvapit, že i v současné době, kdy se tolik deformují lidská práva a uzavírají nefunkční bezpečnostní pakty, se můžeš stát obětí nejrůznějšího násilí právě proto, že máš tu odvahu hlásat Ježíšovu zvěst. Ale neboj se. Nepřátelé nemohou udělat víc než zbavit nás pozemského života. *Neboj se těch, kteří zabíjejí tělo. Duši zabít nemohou.* Svou duši můžeš zabít jen ty sám, a to svou zbabělostí, pohodlností a nevěrností.

Odkud máš čerpat svou klidnou jistotu a důvěru? Ježíš ti znovu představuje nebeského Otce, o jehož nevyčerpatelné starostlivosti hovořil již v horském kázání.

Bázeň proti strachu

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Kdo mě vyzná, k tomu se budu znát.

nic. Nic z toho, co se děje na tomto světě, nemůže se vymknout z jeho otcovské péče. Ta jde tak daleko, že jedině stéblo, jediný ptáček, a dokonce ani jediný vlas z tvé hlavy není pro něho tak malý, aby mu nevěnoval všechnu svou pozornost a péči. Jestliže se tak otcovsky stará o všechno to, co jednou pomine, čím více mu ležíš na srdci ty, kterého stvořil jako svůj vlastní obraz pro svou lásku! *Neboj se, máš větší cenu než všichni vrabci.* Tvoje cena spočívá právě v tom, že jsi schopen obětovat i svůj pozemský život, aby tak byl Bůh oslaven. To je tajemství, které tvoji a jeho nepřátelé nemohou pochopit: čím více ti chtějí ublížit, tím větší ti připravují příležitost vzdát chválu Bohu. Až budou apoštolové poprvé zbičováni, budou odcházet *s radostí nad tím, že byli uznáni za hodny trpět pohanu pro jeho jméno*⁽²⁾. Mučedníci budou šokovat své katany, až půjdou vstříc šelmám za zpěvu hymnů na oslavu Pána. Ježíš nás na to připravil nejen svými slovy, ale především tím, že sám prošlapal cestu k nejvyšší slávě přes ponížení, utrpení a nebolešnější smrt.

Jediným skutečným smyslem tvého života je vědomě oslavit tvého Pána. Tvůj život se může stát jedinou obětí chvály, i když nebudeš povolán, abys prolil svou krev. K Boží oslavě přispíváš už tím, že se skutečně *přiznáš před lidmi ke Kristu.* Ještě více než o přiznání slovy jde tu vyznání vlastním životem hodným křesťana, tedy nositele Kristova jména. V současném světě, kdy se člověk snaží sám sebou nahradit svého Tvůrce a Spasitele, se můžeš snadno ocitnout v situaci, která je zdrojem ponížení i utrpení. Uprostřed společnosti, která s takovou samozřejmostí a přímo okázalostí vychvaluje zpohanštělý způsob života, není snadné zachovat věrohodnou tvář Ježíšova svědka. Pokud bude tvé křesťanství jen matrikové, nebudeš mít dostatek síly ani odvahy k věrnosti. Stalo se moderním pokoušet se o smír Krista s Baalem. Dříve či později vyjde jasně najevo, že je to zrada na

Liturgická čtení

1. čtení - Jer 20,10-13

Jeremiáš řekl: Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: „Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho!“ I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád: „Snad se dá svěst a zmocníme se ho a pomstíme se na něm!“ Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Velmi budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba, nezapomene se na ni. Hospodine zástupů, který zkoušíš spravedlivého, který vidíš ledví i srdce, kéž uzmím tvou pomstu nad nimi, neboť tobě jsem svěřil svou při. Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!

2. čtení - Řím 5,12-13

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Hřích ovšem byl na

Dokončení na str. 10

Pánu. *Kdokoliv ho zapře, toho i on zapře před svým nebeským Otcem.* Proto se neboj. Přes všechny obtíže, které zatím sklízíš za svoji věrnost, hlásej s radostí a odvahou *na světle a ze střeš,* co jsi přijal od Ježíše, a můžeš se přitom plně spolehnout, že on ví i o každém vlasu na tvé hlavě. Bude tě někdy hodně skličovat bolestné poznání, že se od tebe odvracejí i tvoji nejbližší. Už Jeremiáš zažil, jak ti, kteří s ním žili v přátelství, číhali na jeho pád. I tvůj Pán přišel mezi vlastní, a právě ti ho nepřijali. *Pro tebe, Bože, jsem snášel potupu, pohana pokryla mou tvář. Svým bratrům stal jsem se cizincem, synům své matky neznámým. Padají na mě urážky těch, kdo urážejí tebe.*⁽³⁾ I z drobných snitek všedních sebezapření se však dá vytrvalostí uvít věnec věrnosti a nekrvavého mučednictví.

Ten, kdo je věrný Pánu, není nikdy sám. Ježíš je ti bližší než tvé vlastní já. *Uvědom si to a raduj se. Pookřej v srdci, když hledáš Boha. Hospodin slyší chudáky, nepohrdá svými vězni. Ať ho chválí nebe a země.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 10,21; ⁽²⁾ srov. Sk 5,41;

⁽³⁾ resp. žalm 69; ⁽⁴⁾ tamt.

Neposkvrněné Srdce Panny Marie

Dříve se tento svátek slavil 22. srpna. Po druhém vatikánském koncilu byl přeložen, a to na sobotu po svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova (letos tedy připadá na 28. června). Teologicky vnímáno, to dává smysl. Už svatý Jan Eudes (1601–1680) viděl uctívání Srdce Mariina v úzké souvislosti s úctou k Srdci Ježíšovu.

Světcí a mystikové popisují rádi obrazy víry obrazy a symboly. Srdce je – v současnosti možno říci – „světovým“ symbolem. V mnoha kulturách lidstva je srdce symbolem pro lásku. Rozumí tomu všichni lidé.

Tak spatřovala svatá Marie Markéta Alacoque (1647–1690) lásku Boží k nám lidem v symbolu srdce.

Této „obrazové řeči“ o Bohu lidé porozuměli, zvláště „prostí“ lidé. To byl také důvod, proč je uctívání Srdce Ježíšova v katolickém světě tak celoplošně rozšířené.

Žádný člověk na zemi nebyl Bohočlověku Ježíši Kristu tak blízký jako jeho tělesná matka Maria. Je proto pochopitelné, že lidé, kteří byli hluboko zakořeněni ve víře a žili z obsahu víry, upozorňovali také na velkou lásku Matky Boží. Není tedy divu, že vzniklo uctívání Srdce Mariina. Mohli bychom zde uvést mnoho světců z minulosti, kteří podporovali uctívání Marie pod symbolem srdce.

Také v celé církvi dostalo uctívání Srdce Mariina teologickou oporu prohláše-

ním dogmatu o „Neposkvrněném početí“. Maria se více posunula do zorného pole církevní teologie. Úcta k „Neposkvrněnému Srdci Panny Marie“ se rozšířila mezi věřícími ještě více. Skrze poselství z Fatimy – modlitbou za hříšníky – vstoupila silněji do tohoto způsobu zbožnosti myšlenka smíření.

Papež Pius XII. předepsal tento liturgický svátek „Neposkvrněného Srdce Panny Marie“ roku 1942 pro celou církev a v roce 1944 zasvětil celý svět Neposkvrněnému Srdci Mariinu.

Tento svátek nám hlouběji odhaluje vyvolení „Srdce“ Panny Marie a umožňuje nám vstoupit do proudů milostí, které vycházejí ze Srdce Ježíšova a ze Srdce Mariina. Symbol srdce nám dává vytušit tajemství Boha, který je Lásku. Různé způsoby zbožnosti, které se vytvořily v průběhu doby, jsou současně studnami, které nám zpřístupňují vodu milosti Boží.

Dvanáctiletý Ježíš v chrámě (Lk 2,41–51)

Lukášovo evangelium předkládá „příběh z Ježíšova dětství“. K tomu několik poznámek: Podle židovského Zákona jsou muži a chlapci povinni přijít do chrámu v Jeruzalémě. Tato povinnost ale platí je-

nom pro ty, jejichž cesta z bydlíště do Jeruzaléma není delší než jeden den cesty. Ježíš měl 12 let, když šel poprvé do Jeruzaléma se svými rodiči, i když zákon předepisoval, že by to bylo nutné teprve od 13. roku života.

Evangelista Lukáš podává zde pravděpodobně jedinou zprávu, když to v evangelii uvádí, protože ostatní evangelia toto vyprávění nepřinášejí. Zpráva v sobě skrývá vnitřní dramaticitost. Ale vrchol tohoto vyprávění spočívá ve dvou otázkách, které dvanáctiletý klade rodičům. Setkává-

me se tu s prvními slovy Ježíšovými, které nám Písmo svaté podává.

Když rodiče mladého Ježíše v chrámu našli, „celí se zarazili, a jeho matka mu řekla: »Dítě, proč jsi nám to udělal? Tvůj otec i já jsme tě ve strachu hledali.«“ (Lk 2,48)

Tato slova jsou slovy ustarané matky, kterým každý rozumí. Na to odpověděl Ježíš: „Proč jste mě hledali? Což jste nevěděli, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ (Lk 2,49)

S takovou odpovědí Maria a Josef nepočítali. Jde tady o samotnou výpověď Ježíšovu, že je „božského původu“, že Bůh je jeho Otec a on je Syn Boží. Tomu rodiče neporozuměli a evangelista říká výslovně: „Ale oni nepochopili, co jim tím chce říci.“ (Lk 2,50)

A přece se tam krásně vyjadřuje velikost a víra Mariina: „Jeho matka uchovávala všechno, co se stalo, ve svém srdci.“ (Lk 2,51) Maria uchovávala tuto událost ne ve své paměti, nýbrž ve svém „srdci“.

Denní modlitba mše svaté z tohoto svátku zaznamenává myšlenky o Srdci Mariinu. Říká se tam: „Bože, Ty jsi v srdci blahoslavené Panny Marie připravil důstojný příbytek. Na její přímělu napln také náš život svoji přítomností a učin nás chrámem Tvé slávy.“ Tuto prosbu chceme přijmout za vlastní.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 12/2013 přeložil -mp- (redakčně upraveno)

LÁSKA ZVÍTĚZÍ

Musíš se teď modlit především za moji svatou církev. Je zvláštním způsobem vystavena útokům satana.

Modli se za kněze, mají to teď obzvláště těžké. Tak mnozí padají za obět zklamání a svodům a často si nejsou vědomi své viny. Já je ale miluji a nepřestanu je milovat. Modli se za ně. Lásku zvítězí.

A moje Matka, kterou jsem vám daroval jako Matku církve, bude vaší mocnou přímluvkyní a spolubojovnicí. Bojujte po jejím boku boj lásky.

Je to boj duchů. Ale láska zvítězí.

Nejčistší, Neposkvrněné Srdce mojí Matky smí připravit vítězství mého Nejsvětějšího Srdce. Spojte se teď s oběma Srdci a doufejte ve velkou moc jejich lásky, která bude pro církev nejjistější záchranou a útočištěm.

Sestra Františka Marie od Ukřižované Lásky, na neuveřejněném listu (Z -sks- 20/2013 přeložil -mp-)

Pastýřský list olomouckého arcibiskupa Mons. Jana Graubnera k letošním Letnicím

Drazí přátelé, v Roku rodiny jsme doputovali k Letnicím. Ježíš Kristus, když naplnil své vykupitelské poslání na zemi a jako vítěz nad hříchem a smrtí se navrátil ke svému Otcí, seslal své církvi Svatého Ducha, aby on naplnil, co Kristus hlásal, aby uskutečnil Boží království na zemi. O Letnicích se uskutečňuje nové stvoření. Naplňují se starozákonní proroctví: Vložím svůj zákon do jejich nitra. Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha. Ten, který nepřišel zákon zrušit, ale naplnit v den, kdy si Izraelité připomínali přijetí Zákona na hoře Sinaj, odevzdal své církvi Ducha Svatého jako nový, duchovní zákon. Kdo má Ducha Svatého, miluje, tedy zachovává největší přikázání, přikázání lásky k Bohu a bližnímu.

To platí pro všechny křesťany, ale přiznejme, že zcela zvláště pro vás, manžele a manželky, protože vy jste přijali **svátost manželství jako svátost lásky. Vy máte stavovské poslání: být zvláštními strážci lásky v církvi a ve společnosti.** Ve svátosti manželství se křesťanští manželé stávají znamením tajemství jednoty a plodné lásky mezi Kristem a církvi a také se na tomto tajemství podílejí. Dostávají sílu, aby si navzájem pomáhali ke svatosti v manželském životě a při rození a vychovávání dětí. Rodina jako škola života a lásky je nejdůležitějším místem, kde se další generace učí prakticky milovat skutečnou láskou, která hledá dobro druhého a nevzdává se, ani když je to těžké, láskou, která je obětavá a věrná, shovívavá, dobrosrdečná, nezávidí, nevychloubá se, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad nikým nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává.

Ano, taková je láska Ducha Svatého. Být křesťanem, který se zrodil z křestní vody a z Ducha Svatého, znamená nechat v sobě milovat Boha. Naopak: Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom smyslu jsou vaše rodiny ško-

lou lásky i víry. **Předáváním umění milovat učíte děti poznávat Boha, který je Láska.** Svět bez lásky nemá budoucnost, a proto nemá ani naději.

Odvěky nepřítel člověka, ďábel, kterého Ježíš na kříži porazil, se pochopitelně stále snaží vyrvat Kristu ty, které on vykoupil. Proto svádí lidi k hříchu, proto útočí na manželství, někdy sobectvím, chtivostí či nevěrností, někdy chce zatížit svědo-

Ničeho se nebojme, pokud se necháme vést Duchem Svatým. Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Zakusíte bohaté plody života v Duchu Svatém, protože ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Těším se, že i toto bohatství zazáří v našich rodinách ...

mi hrozným hříchem potratů, ba dokonce útočí na manželství jako instituci. Přesvědčuje lidi, že manželství je zbytečné a někteří politici s ním vysloveně spolupracují, když ekonomicky znevýhodňují sezdané manžely. Lidská láska zlého ducha popuzuje. Manželství je svátost lásky. A proto je ďábel touží zničit. Mnohé manželské problémy však lze překonat odpuštěním, které je výsostným skutkem lásky a které ďábla doslova pokládá na lopatky. **Když milujeme, vítězíme nad ďáblem.** Mnozí to máte dobře vyzkoušené.

Proto vás, přátelé, upřímně vyzývám, vzývejte denně Ducha Svatého a prostě ho i mnohokrát za den, aby k vám přišel. Nevíte, jak v určité chvíli reagovat, aby to bylo dobře, aby to bylo podle slov Pána Ježíše? **Řekněte prostě: Přijď, Duchu Svatý, a dej mi světlo.** Duch Svatý přijde a naučí vás všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl já, slibuje Pán Ježíš.

Pocítujete slabost, máte v sobě nejistotu či chaos? **Proste: Přijď, Duchu Svatý, a ty sám mně vnukni, jak se mám modlit o sílu.** Apoštol Pavel vás ujišťuje: Duch přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, zač se máme vhodně mod-

lit. A tu Duch sám se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a Bůh, který zná přesně, co je uvnitř, ví, co Duch žádá, a že jeho přimluva za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Z vlastní zkušenosti vás mohu ujistit, že je to spolehlivá cesta. Sám vyzývám tak krátce Ducha Svatého mnohokrát za den, zvláště když mám něco říci. On skutečně přichází a působí. Vím však, že se musím ještě mnoho učit a rád bych v tom pokračoval společně s vámi.

Dnešním dnem končí doba velikonoční a vstupujeme do takzvaného období během roku, které skončí myšlenkami na poslední soud a slavností Krista Krále. Jestli jsme v jiných liturgických dobách hleděli na biblická období dějin spásy, pak toto období je obdobím života církve a působení Ducha Svatého, obdobím, které spoluvtváříme jako spoluodpovědní. Žijeme ve světě, kde je stálý boj dobra a zla. Lidé světsky smýšlející se někdy hodně liší od našeho poslání. Nezapomínejme, že dary Ducha, zvláště poznání Boha a schopnost milovat, nám byly dány proto, abychom mohli být užiteční. Ty dary nemáme jen pro sebe. Čím více jich rozdáme, tím budeme bohatší, protože Bůh je štědrý a naši velkorysosti se nikdy nedá zahanbit. Ničeho se nebojme, pokud se necháme vést Duchem Svatým. Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Zakusíte bohaté plody života v Duchu Svatém, protože ovoce Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Těším se, že i toto bohatství zazáří v našich rodinách, že nebudeme tyto vlastnosti jen čekat od druhých, ale sami se těmito plody staneme přitažlivějšími pro lásku druhých. Na každé rodině záleží. Čím krásnější a pevnější bude rodina, tím šťastnější bude i naše společnost.

Přijď, Duchu Svatý, a přebývej v našich rodinách, aby byly chrámem tvé lásky, místem, kde roste Boží království, nová kultura života a nová civilizace lásky.

O to spolu s vámi usiluje a všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan

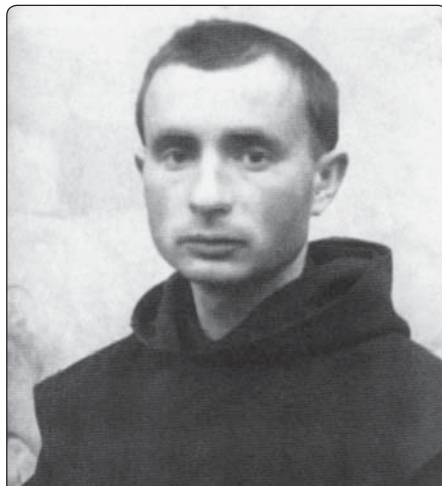
V Ježíšovi poznal Mesiáše (2 - dokončení)

Uzavřené rekollece

Oswald označil svoje patnáctiměsíční skrývání u sester jako „uzavřené rekollece“. Byla to, jak se sám vyjádřil, jedna z největších milostí, které obdržel od Boha. Skrývá se v horní části stodoly, dělil každý den svůj čas na modlitbu, četbu a práci. Světlo pronikající škvírami mezi deskami stačilo k tomu, že mohl číst a pozorovat dvůr před budovou četnictva.

Během těch patnácti měsíců Oswald přečetl Písmo svaté šestkrát. V této době našel nejvíc duchovního pokrmu. Četl také životopisy svatých a konvertitů. Příběh obrácení známého židovského pianisty Hermana Cohena, Lisztova přítele, z ateismu, jakož i *Dějiny duše* svaté Terezie od Dítěte Ježíše ve značné míře přispěly k tomu, že Oswald pocítil povolání ke kněžskému stavu v karmelitánském řádu. Porozuměl, že víra se vyjadřuje i prohlubuje ve vytrvalé každodenní modlitbě, která je výsadou i darem. **Při zanedbávání modlitby se narušuje osobní vztah s Bohem a ztrácí se poklad víry.** Miloval Nejsvětější Matku tak, že se každého dne zcela odevzdával do její mateřské péče, aby ho vedla cestami víry k Ježíši. Každodenně se modlil růženec a tiše zpíval *Hodinky o Nejsvětější Matce*. Modlil se rovněž korunku k Božímu milosrdenství a k Ranám Pána Ježíše. Když četl misál, denně se duchovně spojoval se mší svatou

slouženou v kostelích a duchovně přijímal Ježíše v Eucharistii. Prakticoval umrtvování a posty. S velkou horlivostí plnil své denní povinnosti – dosáhl značné zručnosti v pletení svetrů, štipal sestrám dříví.

Oswald Rufesien jako karmelitánský bratr Daniel Maria od Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Sestry ho přijímaly jako osobu jim velice blízkou, jako bratra. Takto psal ve své *Autobiografii*: „Vnímám jsem, že jsem s nimi jedno v Kristu Ježíši. Tam se zrodil můj sensus Ecclesiae – nadpřirozený smysl společného života v církvi. Církev se stala mým domem, celý svět – vlastí, protože všude mám bratry v Ježíši. (...) Ó požehnaná Církví, Matko všech lidí, jak ses mi právě tím stala blízkou! (...) Už zde na zemi,

ty jedna a jediná, vytváříš podmínky pokojného a bratrského soužití lidí.“ (s. 144)

Němci sestry přinutili odstěhovat se do jiného domu. Aby utajil svou přítomnost, musel se Oswald často převlékat do oblečení řádové sestry. Když do kláštera přišli četníci nebo jiní nezvaní hosté, musel se mnohokrát skrývat ve skříni. Skutečnost, že nikdo neodhalil jeho přítomnost, Oswald připisuje speciální ochraně svatého Josefa. Situace se však stávala stále více nebezpečnou, a proto 2. prosince 1943 Oswald opustil dům, kde sestry bydlely.

Začal svoje další toulání, a nebylo to jednoduché, neboť té zimy byl třesnutý mráz a napadlo hodně sněhu. Po mnoha peripetiích, které pro něj mohly skončit zastřelením, se mu nakonec podařilo připojit se k partyzánskému oddílu, ve kterém bojovalo mnoho Židů z Miru. Hodně z nich mu vděčilo za záchranu života. Díky jejich svědectví nebyl zastřelen a mohl zůstat v oddílu až do července roku 1944. Během svého působení mezi partyzány se Oswald hodně modlil, a jak to jen bylo možné, evangelizoval příkladem vlastního života nebo slovem. Vzpomínal: „Kdykoliv jsem projížděl krajinou, v níž bylo třeba jen zdaleka vidět kostel, kde byl On uchovávan v Nejsvětější svátosti, snažil jsem se Ho alespoň z dálky adorovat a toužebně vyzývat, aby přišel. Myslím, že přicházel zcela jistě.“ (*Autobiografie*, Krakov 2001, s. 182)

Karmelitánem

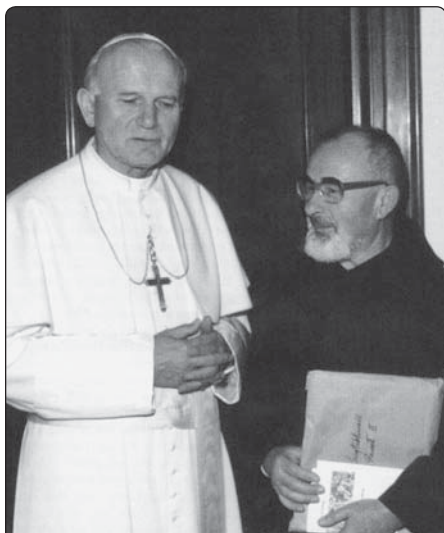
Po osvobození směřovaly Oswaldovy první kroky k sestrám od Zmrtvýchvstání do Miru. Podělil se s nimi o radostnou zvěst, že se rozhodl vstoupit ke karmelitánům, aby jako řeholník a kněz mohl naplňovat Kristovo dílo spásy.

Když ještě čekal na přijetí do řádu, pracoval na faře v Nové Wilejce. Potkal tam dvojčata Židovky, které konvertovaly po přečtení Pascalových *Myšlenek*. Stal se kmotrem jedné z nich.

Dne 29. března 1945 se mu podařilo připojit se k transportu repatriantů a dostat se do Krakova. Cestou se zastavil v Čenstochové. Poprvé v životě se modlil v kapli zázračného obrazu Matky Boží na Jasné hoře. Tak vzpomínal na tuto

P. Daniel se sestrami od Zmrtvýchvstalého

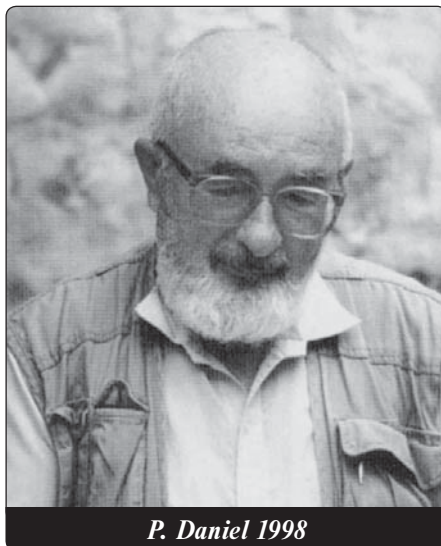
P. Daniel na soukromé audienci u Jana Pavla II. v roce 1985

chvíli: „Dlouho jsem tam byl – od sedmé ráno až do zahalení obrazu, a prolil jsem mnoho slz. (...) Celou dobu jsem strávil vroucí modlitbou – z radosti a vděčnosti za to, čím jsem, v důvěře v Pannu Marii, že mě provází tam, kam já toužím, a z horoucí touhy dovést k ní rozehnané ovečky z domu Izraele, z jejího domu. Svěřoval jsem jí i ten národ, mezi nímž mi bylo dáno žít a který do jejich rukou Královny odevzdal svoje osudy.“ (*Tamtéž*, s. 209) Z Čenstochové jel do kláštera karmelitánů v Černé blízko Krakova. Přijali ho do noviciátu a dostal řádové jméno Daniel. Poté, co ukončil studium teologie a složil věčné sliby, byl 29. června 1952 vysvěcen na kněze v kostele Kněží misionářů na Stradomi v Krakově. Sestry od Zmrtvýchvstání mu zastoupily nepřítomnou rodinu. To ony mu zorganizovaly primici ve Stryzawě 5. července 1952. Primiční mši svatou sloužil P. Daniel za své rodiče a příbuzné, kteří byli za války zavražděni. Po vysvěcení vykonával s velkou horlivostí kněžskou službu ve Wadowicích, Szopienicích a později ve skupině misionářů. Proslul jako vynikající kazatel a exercitátor. Stále však toužil odjet do Svaté země, aby tam svým rodákům hlásal pravdu o Kristu. Po překonání mnoha překážek, které před něj stavěla komunistická vláda, se P. Danielovi podařilo získat povolení k odjezdu a 9. června 1959 se dostal do Haify, kde bydlel v klášteře Stella Maris na hoře Karmel. Začal tam apoštolskou činnost mezi katolíky židovského původu.

Stát Izrael mu ale odmítl přiznat izraelské občanství, což zdůvodňovali tím, že Žid, který se stal křesťanem, není považovaný za Žida. P. Daniel předal toto rozhodnutí soudu. Proces měl značný ohlas po celém světě.

V roce 1965 P. Daniel v Haifě založil křesťanskou obec, která při liturgii používala hebrejský jazyk. Toužil vytvořit společenství věřících podle vzoru první obce jeruzalémské církve svatého apoštola Jakuba. P. Daniel byl přesvědčen, že *odmítnutí Ježíše Krista jako předpovězeného Mesiáše je hlavní příčinou všeho neštěstí – nejenom národa izraelského, ale také jiných národů*. Měl blízký kontakt s papežem Janem Pavlem II. i s kardinálem Josephem Ratzingerem. Zvali ho na přednášky na různé školy v Americe i v Evropě, ale byl především horlivým pastýřem duší, plným Božího Ducha, až do své smrti 30. července 1998.

Ve své *Autobiografii* psal: „Jak jsem Bohu vděčný, že mi uložil žít právě v této době, procházet tímto osudem, tímto váháním, až mě dovedl k poznání Pravdy.“ (s. 36) „Ó Bože můj, díky Ti, zes mě naštěpoval do sebe, Ty, který jsi skutečný vinný kmen.“ (s. 44) „Cožpak v dnešních časech vzrůstajícího zla a vlády satana, v těch bezbožných časech, v nichž je Kristus Pán stále více křižován, bičován a křivě obviňován než kdykoliv předtím, cožpak v takových časech, ptám se – není povinností každého křesťana modlit se za obrácení a návrat Židů k Bohu? To je můj současný sionismus! Ó díky Ti, Bože z hory Sionu, pokorně díky ode mne, nejubožejšího hříšníka, nejšťastnějšího člo-

P. Daniel 1998

MODLITBA P. DANIELA

Ty, který mě znáš lépe,
než já se mohu poznat,
který se o mě staráš,
jako bych byl Tvým
jediným stvořením;
který více než já
toužíš po mém spasení,
nedovol, ach, prosím Tě,
nedovol, abych se vrátil tam,
odkud jsi mě vytrhl,
abych se znovu nedostal
do spárů Tvého nepřítele
a nestal se hračkou v jeho ruce;
Ty, který víš dobře,
že bez Tvé obzvláštní milosti
nemohu ani chvíli vydržet
ve svých dobrých rozhodnutích,
nedokážu vzdorovat
žádnému pokušení,
odevzdej mě, ach, prosím,
odevzdej zcela do rukou
své nejsladší Matičky,
aby mě zachovala
pro život věčný.
Ochraňuj mě jako zřítelnicí oka,
skryj mě ve stínu svých křídel (*Ž 17,8*),
abych nezemřel, ale žil a vypravoval
o Hospodinových činech (*Ž 118,17*)
a o Tvém jménu
vyprávěl svým bratřím (*Ž 22,23*).
Amen.

věka, kterého jsi vytrhl z nejnižšího pekla, zes mě učil, zes mě vnitřně proměnil v katolického sionistu (!), zes nedopustil, abych v tom židovském sionismu viděl cíl života, cenu oběti, potu a krve. Děkuji nastrokrát, zes mě vytáhl z beznadějně pasti, děkuji ti tisíckrát za to, zes mi sionismus uzavřel v rámci své svaté církve, v níž je místo pro všechny.“ (s. 42)

Upřímné a vytrvalé hledání pravdy přivedlo Oswalda Rufeisena k odhalení radostné pravdy, že Ježíš Kristus je Mesiášem předpovězeným ve Starém zákoně a Židy očekávaným. Uvěřil, že Ježíš je skutečný Bůh, který se stal skutečným člověkem, aby nás vykoupil. Uvěřil, že Ježíš opravdu vstal z mrtvých a vytvořil společenství katolické církve. Pouze ve společenství té církve můžeme plně poznat pravdu o Kristu, navázat s ním osobní vztah a dosáhnout spásy.

Z Miłujcie się! 5/2013 přeložila -vv-

Nový světový neřád

Předmluva ke knize Michela Schooyanse z roku 1997

Již od počátku osvicenství byla křesťanská eschatologie vytlačována vírou v pokrok, která ji nakonec nahradila docela. Přislíb štěstí se již neváže k onomu, nýbrž k tomuto světu. Příznačný postoj této tendence moderního člověka vyjadřuje Albert Camus, který proti Kristovým slovům „mé království není z tohoto světa“ rezolutně staví tvrzení „moje království je z tohoto světa“.

V 19. století byl vírou v pokrok všeobecný optimismus, který očekával od triumfálního tažení vědy postupné zlepšování stavu světa a stále větší přiblížování k ráji. Ve 20. století přijala tato víra politickou konotaci. Na jedné straně to byly marxisticky orientované systémy slibující člověku, že dosáhne kýženého království politickou cestou, kterou nabízela jejich ideologie. Tento pokus očividně selhal. Na druhé straně to byly pokusy vytvářet budoucnost více či méně prohloubeným čerpáním ze zdrojů liberálních tradic.

Tyto pokusy mají stále vyhraněnější podobu, které se říká *Nový světový řád*. Stále zřetelnějšího výrazu se mu dostává v OSN a na jejich mezinárodních konferencích, zvláště těch v Káhiře a Peking, z jejichž návrhů na změnu životní úrovně jasně vysvítá filosofie nového člověka a nového světa.

Filosofie tohoto typu už nemá utopický náboj, kterým se vyznačoval marxistický sen. Je naopak velmi realistická, poněvadž stanovuje limity blahobytu, hledaného v rámci prostředků umožňujících jeho dosažení, a aniž by se ospravedlňovala, doporučuje například, že je třeba nedělat si starosti s těmi, kteří už nejsou produktivní nebo už nemohou doufat v určité životní kvality. Tato filosofie navíc nepředpokládá, že lidé uvyklí bohatství a blahobytu jsou připraveni přinášet oběti nezbytné k dosažení všeobecného blahobytu, nýbrž navrhuje strategie redukování počtu strávníků u stolu lidského společenství, aby zůstal nedotčen žádoucí blahobyt, kterého již někteří dosáhli. Zvláštnost této nové antropologie, která by měla tvořit základy Nového světového řádu, se stává zjevnou především v pohle-

du na ženu, v ideologii *Women's empowerment*, jež vznikla na konferenci v Peking.

Cílem této ideologie je seberealizace ženy, přičemž hlavními překážkami, které stojí mezi ní a její seberealizací, jsou prý rodina a mateřství. Proto je třeba ženu osvobodit zejména od toho, co ji charakterizuje, totiž od její ženské specifčnosti. Tu je třeba odstranit v rámci teorie *Gender equity and equality*, která koncipuje nerozlišenou a uniformní lidskou bytost, v jejímž životě je sexualita jen vzrušující drogou, kterou lze užívat bez jakékoli míry.

Strach z mateřství, který ovládl velkou část našich současníků, v sobě určitě zahrnuje něco hlubšího. Ten druhý je konec konců vždycky soupeřem, který nás připravuje o část života, ohrožuje naše já i náš svobodný rozvoj.

Dnes již neexistuje filosofie lásky, nýbrž pouhá filosofie egoismu. Skutečnost, že každý z nás se může obohatit sebedarováním a že každý může objevit sebe samého právě díky druhému a skrze existenci druhého, je odmítána jako idealistická iluze. A právě takto je člověk oklamáván. Jakmile se mu totiž radí, aby nemiloval, radí se mu vlastně, aby nebyl člověkem. Z tohoto důvodu a v tomto bodě vývoje nového obrazu nového světa je nejenom křesťan, ale on v první řadě, povinen protestovat.

Je třeba poděkovat Michelu Schooyansovi, že v této knize energicky propůjčil hlas tomuto nezbytnému protestu. Schooyans nám ukazuje, že koncepce práv člověka, která charakterizuje moderní epochu, je důležitá a z mnoha hledisek pozitivní, trpí již od svého vzniku tím, že stojí výhradně na člověku a jeho schopnostech i vůli zasadit se o to, aby tato práva byla všeobecně uznávána.

Zpočátku byla všeobecnost práv chráněna odleskem křesťanského obrazu člověka, ale postupně s tím, jak se tento obraz vytrácí, rodí se nové otázky. Jak mohou být respektována a prosazována práva chudých, když se naše pojetí člověka, jak píše autor, často zakládá na „žárliivosti, úzkosti, strachu, ba zášti“? „Jak může pochmurná ideologie doporučující sterilizaci, interrup-

ci, systematickou antikoncepci, a dokonce eutanázii jakožto cenu za bezuzdný pansexualismus, dávat lidem radost ze života a radost z lásky?“

V tomto bodě se musí jasně projevit to pozitivní, čím může křesťan přispět k boji za budoucnost. Nestačí klást eschatologii proti této ideologii, jež je základem postmoderních konstrukcí budoucnosti, ačkoli je to také nutné a je třeba to činit rezolutně. Vždyť hlas křesťanů v tomto ohledu během posledních desetiletí značně zeslábl a je příliš bážlivý. Člověk je ve své pozemské existenci „rákos zmitaný větrem“ a ztrácí smysl života, přestane-li hledět k životu věčnému. Totéž platí pro dějiny jako celek. Správně prezentovaná zmínka o věčném životě proto nikdy není útěkem. Dává prostě pozemské existenci její odpovědnost, její velikost a důstojnost. Tyto dopady na význam pozemského života je však třeba artikulovat. Je zřejmé, že dějiny nelze nikdy umlčet: nelze a není dovoleno umlčovat svobodu. Tuto iluzi chovájí utopie. Nelze vnutit zítřku dnešní vzory, které zítra budou včerejší. Nicméně je nutné klást základy cesty k budoucímu, obecnému překonání nových dějinných výzev.

Michel Schooyans se o to pokouší ve druhé části této knihy. V kontrastu s novou antropologií podává zásadní rysy křesťanského obrazu člověka, které potom konkrétně aplikuje na velké problémy budoucího světového řádu (kap. X–XII). Dává tak konkrétní, politicky reálný a realizovatelný obsah myšlenky oné „civilizace lásky“, ke které se často odvolává papež (Jan Pavel II. – pozn. red.).

Knihy Michela Schooyanse se vyrovnává s velkými výzvami přítomnosti živě a velice kompetentně. Lze si přát, aby ji četli mnozí lidé různého zaměření a vzbudila živou diskusi, což by přispělo k vytváření budoucnosti na základě vzorů, které jsou hodny lidské důstojnosti a schopny zajistit důstojnost těch, kteří nejsou schopni bránit se sami.

Z knihy Michel Schooyans: *Il Nuovo disordine mondiale (Nový světový neřád)*. *La grande trappola per ridurre il numero dei commensali alla tavola dell'umanità*. San Paolo 2000.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán
(uveřejněno na www.radiovaticana.cz,
31. 5. 2014)

Propagandou proti církvi (9)

Pod záštitou bolševického „Svazu bojujících ateistů“ byly v celém Sovětském svazu organizovány ateistické kampaně, jejichž cílem bylo vymazat především z mysli nejmladšího pokolení všechno pomýšlení na Boha. Křesťanská víra v Rusku za vlády bolševiků byla nejenom potlačována, ale také zesměšňována, uplatňovala se rovněž naprostá rouhání.

„Odluka církve od státu“ – prakticky

Komsomolci a pionýři byli hlavními aktéry pod patronátem *Svazu bojujících ateistů* organizovaných „protináboženských karnevalů“ nebo „procesů“ vedených proti Bohu, při nichž byly děti vybízeny hlasovat pro to, aby Stvořitel dostal trest smrti.

Podobné zábavy byly připravovány obvykle během nejvýznamnějších křesťanských svátků. Stálou součástí tehdejších „karnevalů“ bylo hromadné plivání na kříž nebo pálení křesťanských náboženských symbolů (ničily se rovněž náboženské symboly jiných vyznání). Například během moskevského „protináboženského karnevalu“ (24. prosince 1929) byly páleny symboly různých náboženství.

V sovětských školách se organizovaly družiny *Bojujících ateistů* a v květnu 1930 se sešel dokonce všesovětský kongres *Mladých ateistů*. Děti byly posílány ke kostelům, aby zapisovaly jména osob, které se účastnily bohoslužeb. Na denním pořádku bylo skládání ateistických slibů dětmi ve školách (byla to neoddelitelná součást jejich přijímání do zmíněných – pro všechny povinných – komunistických mládežnických organizací).

V roce 1923 byl zinscenován proces vedený proti Bohu – školní děti hlasovaly pro odsouzení Boha na smrt. Ve školách pořádali soutěže o nejvybranější rouhání. Na počátku 30. let se začal mezi mládeží zavádět pozdrav „Boga nět“ (Bůh není) a odpověď „I ně nado“ (Není třeba) nebo „I ně budět“ (A nebude). Nejednalo se jenom o „pokrokové“ pozdravy. Byl to svým způsobem rituál přechodu, transgrese, odkud už není návratu k dávným „pověrám“.

Na přelomu 20. a 30. let organizoval *Svaz bojujících ateistů* rovněž „protináboženské univerzity“, čili přednášky propagující ateismus v továrnách ve městech a v kolchozech na vesnicích. Existovaly rovněž i rozhlasové „ekvivalenty“ takových „univerzit“ (podle údajů uváděných tímto Svazem – je třeba je brát s velkou re-

zervou – v letech 1931–1932 patřilo k posluchačům „protináboženských univerzit“ více než 1 200 000 sovětských občanů).

Nástrojem, který sloužil rozdmýchávání agresivní ateistické kampaně, byla v Sovětském svazu také divadla. Například od roku 1928 působilo v Leningradě divadlo *Ateista*. První hra, záměrně uvedená na Velký pátek, se vysmívala Kristovi. V letech 1929–1931 se podobných představení odehrálo přes tři stovky.

Zakázat Boží narození – Vánoce!

Bojující ateisté – podle vzoru svých předchůdců z dob Francouzské revoluce – se rovněž snažili zateizovat čas. V roce 1929 se na stránkách *Ateisty* tvrdilo: „Zdědili jsme pradávny kalendář, který ani trochu neodpovídá požadavkům naší doby. Počítání let od narození Krista pro nás není přijatelnou věcí. Takový kalendář pouze potvrzuje náboženské pověry a přikazuje věřit, že Ježíš skutečně existoval (...). Kalendář pro nás není přijatelný i proto, že obsahuje zbytečně velký počet náboženských svátků. Názvy dnů v týdnu (neděle a sobota) nám rovněž nevyhovují.“

Od 20. let byly na denním pořádku aktivity *Bojujících ateistů* organizovány tzv. protisváteční kampaně. V polském komunistickém tisku vydávaném kon-

cem 20. let v Sovětském svazu se psalo: „Do takzvaného »božího narození« zbývá ještě necelý měsíc času. Klérus se připravuje, varhaníci chystají oplatky a už předem počítají, kolik by na tom mohli vydělat (...). Kampaně je třeba vést nejenom z hlediska likvidace všech náboženských nesmyslů jako »neposkvrněné počtí«, »narození Krista« atd., ale ve znamení objasnění škodící, kontrarevoluční existence náboženství a působení duchovenstva, pod heslem spojení boje proti náboženství s uskutečněním pětiletky, zprůmyslněním země, se socialistickou přestavbou rolnictví.“ Spolu s tím byla připravena „protisváteční hesla“ v podobě: „Namáhavou protináboženskou prací vyčistíme cestu ke kolektivizaci“, „Pryč s »Vánoce mi«, „Ať žije nepřetržitý pracovní týden“ nebo „Místo »Vánoce« – den industrializace a kolektivizace“.

Ve 20. letech vyhlášoval *Svaz bojujících ateistů* znovu a znovu požadavek úplné „reformy“ kalendáře (opět podle vzoru Francouzské revoluce). Například v březnu 1929 se na stránkách *Ateisty* objevil plán na zavedení pětidenního pracovního týdne v Sovětském svazu a každý den měl být nově pojmenován. Týden měl začínat „Profdnem“, což znamená „Dnem profesionála“, potom měly následovat „Den strany“, „Den sovětů“, „Den kultury“ a na konci „Den odpočinku“.

Podobně jako za časů Francouzské revoluce byla cílem zvláště intenzivního útoku neděle (tím spíše, že v ruštině zní název toho dne „voskresenje“, tj. zmrtvýchvstání, čímž byla sama o sobě „politicky nevhodná“). S nedělí se tedy válčilo všemi možnými způsoby. Například koncem 20. let ▶

Účastníci prvního kongresu Komsomolu

zaváděním tzv. nepřerývky – trvalé práce v kolchozech, v továrnách i v úřadech. Bylo zakázáno užívat názvů neděle (voskresenije) a sobota (subbota). Volný den se měl jmenovat „vychodnoj“. V roce 1930 byl 25. prosinec nazván „Dnem industrializace“. Bolševický „Den energetiky“ ne náhodou připadl na velmi důležitou vzpomínku pravoslavní na svatého Eliáše (Iľju), další bolševický „Svátek lesa“ se slavil ve stejném dni, na který připadal pravoslavný svátek Přesvaté Trojice. Roku 1931 bylo v Sovětském svazu oficiálně zakázáno slavení Velikonoc.

(Pokračování)

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

světě už před Zákonem – jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jak to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka Ježíše Krista.

Evangelium – Mt 10,26–33

Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střeš! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halír? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

Národní ředitel Papežských misijních děl v Zambii P. Bernard Makadani Zulu spolu s rektorem a bohoslovci ze semináře sv. Dominika v Lusace navštíví ve dnech 26. června – 7. července 2014 Českou republiku.

Návštěva se uskuteční na základě pozvání Národního ředitele PMD v České republice, P. Jiřího Šlégra, který bude hosty doprovázet. Protože dárci z naší vlasti již delší dobu podporují skrze PMD právě pomoc chudým bohoslovcům v tomto zambijském semináři, bude jejich návštěva dobrou příležitostí k osobnímu setkání. Bohoslovci patří do místní scholy, zahrájí na typicky africké nástroje a mají připravenou celou řadu písní. K dispozici bude i unikátní CD s jejich písněmi.

VEŘEJNOST SE MŮŽE S HOSTY ZE ZAMBIE SETKAT PŘI TĚCHTO PŘÍLEŽITOSTECH:

26. 6. čtvrtek – PRAHA 1 • 11.30 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele sv. Bartoloměje

27. 6. pátek – KROMĚŘÍŽ • 8.00 mše svatá s žáky CZŠ v kostele Panny Marie

28. 6. sobota – SVATÝ HOSTÝN • 10.15 mše svatá a po ní beseda s písněmi v bazilice Nanebevzetí Panny Marie – ŽERANOVICE • 17.00 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele sv. Vavřince

– HOLEŠOV • 20.00 benefiční koncert v kostele Nanebevzetí Panny Marie

29. 6. neděle – NIVNICE • 9.00 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele sv. Andělů strážných

– SVATÝ KOPEČEK • 15.00 mše svatá a po ní beseda s písněmi v bazilice Navštívení Panny Marie

30. 6. pondělí – VESELÍ NAD MORAVOU • 18.00 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele sv. Andělů strážných

2. 7. středa – LIDEČKO • 17.00 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele sv. Kateřiny

– VALAŠSKÉ KLOBOUKY • 19.30 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele Povýšení svatého Kříže

3. 7. čtvrtek – KYJOV • 18.30 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele Nanebevzetí Panny Marie

4. 7. pátek – VELEHRAD • 15.30 vernisáž PMD – výstava o Zambii, autogramiáda nového CD s písněmi zambijských bohoslovců – Stojanovo gymnázium • 19.30 hudební vystoupení při koncertu – Večer lidí dobré vůle

5. 7. sobota – VELEHRAD • 10.30 hudební vystoupení při hlavní mši svaté národní pouti

– STRÁŽNICE • 18.30 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele Nanebevzetí Panny Marie

6. 7. neděle – DOLNÍ BOJANOVICE • 10.00 mše svatá a po ní beseda s písněmi v kostele sv. Václava

Kontakt a více informací: PMD – missio, Špindlerův Mlýn 33, 543 51 • tel. 499 433 058 nebo 604 838 882

• www.missio.cz • pmd@missio.cz. Těšíme se na setkání.

Požadavek zákazu

financování interrupcí v EU zamítnut

Evropská komise oficiálně odmítla požadavky občanské iniciativy *Jeden z nás*. V rozhodnutí z 28. května 2014 tvrdí, že není nutné zvyšovat současné etické standardy pro přidělování unijních prostředků. Iniciativa *Jeden z nás* vybízela Evropskou unii, aby přestala financovat činnosti založené na ničení lidských embryí, zejména v oblasti vědeckého bádání, totiž využívání kmenových buněk z lidských zárodků, a v oblasti tzv. rozvojové spolupráce, tzn. přímé nebo nepřímé financování interrupcí. Toto rozhodnutí je výsměchem téměř dvěma milionům obyvatel Evropy, kteří iniciativu *Jeden z nás* podpořili. Podle sloven-

ské europoslankyně Anny Záborské tak Evropská komise degradovala evropskou iniciativu občanů na úroveň nezávazného průzkumu veřejného mínění. Lítost nad odmítnutím iniciativy vyjádřil také sekretariát Konference evropských episkopátů (COMECE). Jak uvádí, je to tím politováníhodnější, že občanská iniciativa je jedním z klíčových nástrojů, jenž má zaplňovat mezeru mezi zákonodárci a občany, které reprezentují. Sekretariát COMECE vyjádřil naději, že toto rozhodnutí neznechutí občanskou společnost, zejména pak křesťany, a neodradí je od další angažovanosti.

Podle zpráv tiskových agentur

BRNO: ODVAHU K ŽIVOTU

Každý druhý měsíc o poslední středě se v Brně od 17 do 18.30 hodin koná **demonstrace za zastavení potratů**. Cílem je upozornit na obrovské bezpráví páchané na dětech a jejich matkách, na to, čím ve skutečnosti je umělý potrat pro ženu, a povzbudit lidi k odvaze nechat svým dětem život. Neseme transparenty a rozdáváme letáky kolemjdoucím, hovoříme povzbudivě s těmi, kteří mají zájem.

Nejbližší termín: středa 25. června 2014.

Trasa: Roh ulice Bašty a Masarykovy – Masarykova – náměstí Svobody – Česká – Joštova – Rašínova – náměstí Svobody – Koblížná – Malinovského náměstí.

Kontakt: Miroslav Kratochvíl, mirkratochvil@email.cz, tel. 608 475 073. **Další informace:** <http://pochodprozivot.cz>.

Una Voce Česká republika

Vás srdečně zve na

POUŤ DO ŘEZNOVIC

V nejstarším kostele brněnské diecéze sv. Petra a Pavla bude sloužena

mše svatá

podle misálu sv. Jana XXIII.

z roku 1962

V sobotu 28. června 2014 v 16.00 hod.

bude mši svatou sloužit
P. Petr Rössler, farní kaplan

Boží spravedlnost a milosrdenství

Písmo svaté i církev učí, že Bůh je spravedlivý a milosrdný. Nabízí se otázka, jak je možné, že Bůh má současně obě tyto různé vlastnosti, které se někdy zdají vzájemně si odporující. Na to lze odpovědět, že Bůh je nesložený, zcela jednoduchý, takže mezi nimi není žádný reálný rozdíl, že je to jen virtuální rozdíl v naší mysli. To sice uvedené tvrzení obhajuje, ale nevysvětluje. Je třeba si uvědomit, že naše kladné výpovědi o Bohu jsou možné jen na základě analogie s naším lidským poznáním. Sv. Tomáš Akvinský píše: „Bůh o sobě vzatý je naprosto jeden a jednoduchý: ale náš rozum přece ho poznává podle rozličných pojmů, poněvadž ho nemůže vidět, jak jest o sobě.“ (STh I, q. 13, a. 12 co.)

Celé téma zasahuje do pastorace a zvěstování Božího slova. Zatímco v dřívějších dobách se někdy až přespříliš kázalo o Božích trestech, dnes je trend opačný: hovoří se hodně o Božím milosrdenství a málo o jeho spravedlnosti; možná také pod falešnou záminkou, aby to lidi neodrazovalo. Obojí je však třeba hlásat vyváženě.

Boží spravedlnost

Je třeba uvažovat o tom, jaký druh spravedlnosti je v Bohu a v jakém smyslu milosrdenství, ke kterému Bůh přece není pohnut nějakým citem jako my. Musíme o tom uvažovat na základě analogie se spravedlností a milosrdenstvím lidí. Spravedlnost se vymezuje jako „zběhlost, podle níž někdo stálou a ustavičnou vůlí uděluje každému jeho právo“ (STh II-II q. 58, a. 1, co.). Rozlišuje se *spravedlnost směnná* (iustitia commutativa), která usiluje o rovnost mezi tím, co někdo dostane, a tím, co na oplátku dává (jako je tomu např. u kupní smlouvy), *spravedlnost zákonná* (někdy nazývaná též obecná – iustitia legalis) a *spravedlnost podílná* (iustitia distributiva). Spravedlnost zákonná znamená, že člověk dává společnosti to, čím je jí povinen (tyto povinnosti jsou formulovány v zákonech Božích, církevních a lidských). Spravedlnost podílná znamená, že nadřazený (vládce, šéf v zaměstnání) rozděljuje svým podřízeným dobra a úkoly podle je-

jich schopností a podaného výkonu. Zahrnjuje to i odměňování těch, kdo se zasloužili o nějaké dobro, a trestání těch, kdo se provinili proti obecnému dobru.

Přesně vzato v Bohu není spravedlnost směnná, neboť vše, co tvor od Boha dostává, převyšuje jeho zásluhu. Sv. Pavel píše: „Co však máš, co bys nebyl dostal?“ (1 Kor 4,7) a na jiném místě: „Kdo dal co dříve jemu, aby mu to mělo být odplaceno?“ (Řím 11,35) Spravedlnost zákonná přísluší Bohu ve vlastním smyslu. Ne tedy jako tomu, kdo poslouchá zákony, ale jako tomu, kdo je stanovuje k dobru tvorů. Podobně i v lidské společnosti tato spravedlnost „je ve vládci hlavně a jako architektonicky, v poddaných pak druhotně a jako služebně“ (STh II-II, q. 58, a. 6 co.). Rovněž spravedlnost podílná je v Bohu ve vlastním smyslu, neboť dává všem tvorům podle jejich metafyzické dokonalosti vše, co potřebují k dosažení svého cíle (srov. STh I, q. 21, a. 1 co.). Sv. Tomáš Akvinský píše: „Cokoli Bůh činí ve stvořených věcech, činí podle vhodného řádu a poměru, v čemž záleží ráz spravedlnosti. A tak musí v každém díle Božím být spravedlnost.“ (STh I, q. 21, a. 4 co.)

Bůh jako spravedlivý soudce odměňuje dobré skutky a trestá zlé. Z existence věčného pekla vyplývá, že Boží tresty nejsou pouze léčebné (aby se hříšník napravil) a odrazující od hříchu, ale také pouze trestající (mstící) hřích. Vzhledem k tomu, že nejvyšším cílem Božího působení navenek je Boží sláva a nikoliv (ničím nepodmíněné) blaho tvorů, je s tím slučitelná Boží spravedlnost mstící (iustitia vindictiva). V Dt 32,41 čteme: „Vykonám nad svými protivníky pomstu, odplatím těm, kdo mě nenávidí“ a v Řím 12,19: „Mně přísluší pomsta, já odplatím, praví Hospodin.“ (odkazuje na Dt 32,35) Naopak to, že Bůh dává lidem milost posvěcující a tak je povyšuje do nadpřirozeného řádu, vede k tomu, že můžeme hovořit o zásluze dobrých skutků, které Bůh ve své spravedlnosti (iustitia remunerativa) odměňuje.

Tvrzení „Bůh je nekonečně spravedlivý“ je de fide (z víry). Vyplývá to z formulace, že Bůh je „všelikou dokonalostí nekonečný“, uvedené v dogmatické konstituci *Dei Filius* (kap. 1)⁽¹⁾.

Písmo svaté ve svých výpovědích (zde i jinde jsou uváděny jen příklady odkazů na Písmo svaté, aby jimi tento článek nebyl zahlcen) o Boží spravedlnosti neuvádí jen to, že Bůh odměňuje a trestá, ale hovoří o ní absolutně, např. Žalm 11,7: „Hospodin je spravedlivý“ nebo „Ty jsi, Hospodine, spravedlivý“ (119,137). „Hospodin naše spravedlnost“ stojí v Jer 23,6 a 33,16. V Jan 17,25 se Ježíš obrací k Bohu Otci s oslovením „spravedlivý Otče“. Nekající hříšník si dle Řím 2,5 „hromadí hněv Boží pro den hněvu“. Úchvatná a slavnostní Mojžíšova slova v Dt 28,1–14 líčí Boží zaslíbení pro ty, kdo budou dodržovat jeho příkazy. Pak následují (15–68) zlořečení těm, kdo nebudou poslouchat Boha. Písmo svaté Starého i Nového zákona na mnohých místech hovoří o Božím hněvu (např. Nm 17,11; 25,4; 32,14; Dt 29,19; Joz 23,16; Ezd 8,22; Job 20,23; Ž 60,3; 69,25; Iz 5,25; Jer 7,20; Ez 21,36; Zach 10,3; Jan 3,36; Řím 1,18; Ef 5,6; Kol 3,6; 1 Sol 2,16; Zj 15,1).

Vidíme tedy, že Boží spravedlnost musíme brát vážně. Když tak učiníme a uvědomíme si své hříchy, mohli bychom být pokoušeni k zoufalství. Je tu však také Boží milosrdenství. Hospodin říká: „Nechci smrti bezbožného, ale aby se obrátil bezbožný od své cesty a živ byl.“ (Ez 33,11) A Ježíš pravil: „Nepřišel jsem volat spravedlivé, nýbrž hříšníky.“ (Mt 9,13)

Boží milosrdenství

Bůh je nekonečně dobrotivý. Má péči o své tvory a nezapomíná na ně (Iz 49,15). Chce, „aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu“ (1 Tim 2,4). Ježíš v rozhovoru s Nikodémem říká: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, nýbrž měl život věčný.“ (Jan 3,16) Tato Boží dobrotivost je v Písmu podle jejich různých vztahů různě nazývána. Tak v Tit 3,4 píše sv. Pavel: „Ukázala se dobrota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho.“ Jinde čteme o Boží milosti, o jeho trpělivosti a shovívavosti a zejména o milosrdenství.

Milosrdenství podle obsahu pojmu znamená prokazovat někomu dobro s ohledem na jeho bídu, tělesnou (hlad, nemoc, utlačování, zajetí aj.) i duchovní (hříšnost, neznalost). Právě svým vztahem k potřebám tvorů se liší Boží milosrdenství od jeho dobroty, ačkoliv z ní

► vyplývá. Bůh je nejvyšší dobro, dobro samo. Sv. Jan to vyjadřuje slovy: „Bůh je láska.“ (1 Jan 4,8) Milosrdenství je pak účinek lásky. Sv. Tomáš Akvinský píše: „Být smutným z bídy druhého nepřísluší Bohu, ale zapuzovat bídu druhého, to mu nejvíce přísluší, když bídou rozumíme kterýkoliv nedostatek.“ (STh I, q. 21, a. 3 co.)

Písmo svaté na více než sto místech zmiňuje Boží milosrdenství. Bůh sám sebe v Ex 34,6 nazývá „nejvyšší milosrdný“; v Dt 4,31 čteme: „Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh milosrdný“ (v některých překladech „k slitování velmi náchylný“ či „hojný v milosrdenství“). Boží „milosrdenství je na věky“ (1 Kron 16,34; Ž 106,1; v každém verši žalmu 136 a na mnoha dalších místech); Bůh je „nejvyšší milosrdný“ (Ž 69,14; 86,15; 103,8; Joel 2,13). Bůh je nekonečný a takové je i jeho milosrdenství (Sir 2,18). Žalmy opěvují Boží milosrdenství (89,2-3; 101,1), neboť Bůh si za ně zaslouží chválu a díky (107,8). David doufá v Boží milosrdenství (Ž 52,10). O Božím milosrdenství píší i proroci (Iz 54,8; Jer 3,12; Dan 9,4; Oz 2,21; Jon 4,2). Zachariáš, poté co se mu rozvázala ústa, ho velebí (Lk 1,78). Ježíš říká: „Buďte tedy milosrdní, jak milosrdný je i váš Otec.“ (Lk 6,36) Sv. Pavel píše o Bohu jako o „Otcích milosrdenství“ (2 Kor 1,3). Mnohokrát Písmo zmiňuje Boží smilování či slitování (Neh 9,19; Ž 40,12; Iz 30,18; Jer 42,12; Lk 1,72; Řím 9,16) a vyjadřuje tak Boží milosrdenství. Ježíš vypráví podobenství o ztracené ovci (Lk 15,1-7) a o marnotratném synu (Lk 15,11-32), který se s lítostí vrací ke svému otci a je jim s radostí přijat. Je mu líto zástupu (Mt 15,32; Mk 6,34). Také dílo vykoupění člověka z pádu do hříchu je dílem Boží spravedlnosti a jeho milosrdenství. Bůh Otec se smilovává a posílá svého Syna, aby trpěl za naše hříchy.

Boží milosrdenství není však nepodmíněné. Sv. Jakub varuje: „Soud nezná milosrdenství s tím, kdo sám nejednal milosrdně.“ (Jak 2,13) Předpokladem odpuštění hříchů, což je jistě skutek Božího milosrdenství, je obrácení se k Bohu a lítost nad hříchy. Hospodin praví: „Obráťte se ke mně, i obrátím se také já k vám.“ (Zach 1,3) Ježíš říká: „Provinili se tvůj bratr proti tobě, domluv mu! Bude-li toho litovati, odpusť mu!“ (Lk 17,3) I když tu jde o jeho příkaz pro vlastní učedníky, Boží chování je pro něj vzorem.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Všechny vás volám a přijímám jako svoje děti. Modlím se, abyste mne vy přijaly a milovaly jako matku. Všechny jsem vás sjednotila ve svém srdci, sestoupila mezi vás a žehnám vám. Vím, že si ode mne přejete útěchu a naději, protože vás miluji a přimlouvám se za vás. Od vás žádám, abyste se sjednotily se mnou v mém Synu a byly mými apoštoly. Abyste to zvládly, opět vás zvu, abyste se milovaly. Není lásky bez modlitby - není modlitby bez odpuštění, neboť láska je modlitba a odpuštění je láska. Děti moje, Bůh vás stvořil, abyste milovaly, a milujete, abyste odpouštěly. Každá modlitba, která vychází z lásky, vás sjednocuje s mým Synem a Duchem Svatým a Duch Svatý vás osvěcuje a činí mými apoštoly - apoštoly, kteří vše, co dělají, činí ve jménu Páně. Oni se budou modlit činy a ne jen slovy, protože milují mého Syna a chápou cestu pravdy, která vede do věčného života. Modlete se za vaše pastýře, aby vás vždy mohli čistým srdcem vést cestou pravdy a lásky, cestou mého Syna. Děkuji vám.“

Medžugorje 2. června 2014

Svatosti jsou jistě dílem Boží dobroty. Ve svátosti pokání Bůh prokazuje milosrdenství kajícím se hříšníkovi. Ale hříchy nejsou odpuštěny tomu, kdo jich nelituje a chce v nich pokračovat. Eucharistie je darem Kristovy lásky. Sv. Pavel varuje: „Kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije.“ (1 Kor 11,29) To se týká těch, kdo jsou ve stavu těžkého hříchu, který jim nebyl (nebo nemohl být) odpuštěn, jako jsou ti, kdo po rozchodu se svým manželem žijí (případně po uzavření nového občanského svazku) v cizoložství a nečiní nic, aby změnili své chování, nebo ti, kdo nechtějí přestat se svou nenávistí vůči bližnímu, kdo chtějí nadále krást či užívat umělou antikoncepci atd.

Písmo svaté uvádí také řadu příkladů, kdy lidé ve svých potřebách vzývají Boží milosrdenství (Ž 6,5; 25,6-7; 31,17; 51,3). K Božím milosrdenství se řadí i jeho shovívavost, kterou Písmo uvádí na více místech (Neh 13,22; Nm 14,18). Tou se rozumí, že Bůh netrestá hříchy hned, ale čeká, zda se hříšník napraví. Katechismy mezi hříchy proti Duchu Svatému uvádějí opovážlivé spoléhání se na milosrdenství Boží, kdy hříšník pohrdá Boží milostí, která je mu už nyní nabízena, aby činil pokání a byly mu odpuštěny hříchy. Takový záměrně dále hřeší a spoléhá na to, že Bůh ho nenechá zemřít v těžkém hříchu.

Boží spravedlnost a milosrdenství nestojí proti sobě. Tak se praví: „Setkají se milosrdenství a věrnost, spravedlnost s pokojem si dají políbení“ (Ž 85,11), a „Spravedlivý je Pán ve všech cestách

svých, milosrdný ve všech svých skutcích“ (Ž 145,17). Bůh je milosrdný v každém svém díle. Z nadbytku své dobroty hojněji rozdává, než žádá spravedlnost vůči tvoru, tedy nad jeho zásluhy. Dokonce „v zavržení bezbožných jest patrné milosrdenství, ne sice zcela osvobozující, nýbrž nějak ulehčující, když trestá pod zásluhu“ (STh I, q. 21, a. 4 ad 1).

Slovo o Božím milosrdenství potřebují ti, kterým hrozí, že by si zoufali. Jsou to především (těžci) hříšníci, kteří poznávají své hříchy. Nemá smysl hovořit o Božím milosrdenství člověku, který si žije pohodově a neuvědomuje si nějaké problémy ohledně stylu svého života. Takový potřebuje spíše slyšet slova o Božím soudu a věčném trestu, o Boží spravedlnosti, jako je třeba: „Neobrátíte-li se a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského“ (Mt 18,3), nebo „Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete“ (Lk 13,3). Sv. Řehoř Veliký⁽²⁾ píše: „Na takové, kterých neodvracejí od nešlechternosti již ani tresty, musí se dotírat slovy tím ostřejšími, čím více se oni ve lhůstevnosti zatvrdili... Musíme tedy pronášet božské výroky proti nim přísně, aby pomyslením na trest věčný přišli k sebezpoznání.“ (III, 13) A jinde píše: „Jinak mají být napomináni veselí a jinak smutní. Veselým buďtež připomínány věci smutné, které přicházejí z trestu; smutným však dlužno připomínat věci radostné, které jsou jim zaslíbeny v království. Veselí ať se z přísných pohrůzek učí, čeho se mají obávat; smutní nechť uslyší, jaké

radosti jim budou odplatou, a nechť na ně spoléhají.“ (III, 3)

Boží svatost

Zatímco o Boží spravedlnosti a milosrdenství lze hovořit především ohledně vztahu Boha k tvorům, Boží svatost je něco, co se pojí přímo k Boží bytnosti. Lze však také o ní hovořit, jak se projevuje v jednání Boha vůči svým tvorům.

Pojem „Boží svatost“ je obtížně definovatelný. Jako dokonalost Božího poznání lze vyjádřit slovem moudrost, tak dokonalost Boží vůle slovem svatost. Je to shoda vůle s věčným zákonem, což je odvěký řád Boží moudrosti, který vede všechny tvory k jejich cíli. Musíme vycházet z analogie se svatostí lidí. Ta nepředstavuje jen vyvarování se a nepřítomnost (těžkého) hříchu; to by bylo v plném slova smyslu svatě každé pokřtěné miminko. Svatost vyžaduje též pozitivní usilování o dobrý život podle Božích přikázání a vytrvalé usilování o křesťanskou dokonalost. Svatý je ten, kdo soustavně jedná ve shodě s Boží vůlí, s jeho věčným zákonem. V Bohu je jeho vůle totožná s jeho bytností, takže on je svatý skrze svou bytnost. Má plnost dokonalosti.

Boží věčný zákon je měrou mravnosti, takže je Bůh svatý také v jeho jednání vztahujícím se k nám. Boží svatost se projevuje jeho spravedlností i jeho milosrdenstvím. To obojí má svůj kořen v bytnostní Boží svatosti a vyplývá z ní. Tak lze vysvětlit, že Bůh je zároveň spravedlivý a zároveň milosrdný.

Boží svatost je zmíněna na mnoha místech Písma. Hospodin říká: „Bud'te svatí, neboť já svatý jsem.“ (Lv 11,44; citováno v 1 Petr 1,16) Podobně Ježíš říká: „Bud'te tedy dokonalí, jak dokonalý je i váš Otec nebeský.“ (Mt 5,48) David říká Bohu: „Ty jsi ten Svätý.“ (Ž 22,4) Máme se klanět Bohu, „neboť Hospodin, náš Bůh, je svatý“ (Žalm 99,9). Izaiáš nařiká nad tím, že Izraelité „opustili Hospodina, Svätého Izraelova“ (Iz 1,4). Známe je Izaiášovo vidění serafů, kteří „volali jeden k druhému: Svätý, svätý, svätý je Hospodin, Bůh zástupů“ (Iz 6,3; po-

dobně Zj 4,8), jež přešlo i do liturgie. Jeremiáš nazývá Hospodina „Svätým Izraele“ (Jer 51,5). Ježíš užívá oslovení „Otče svätý“ (Jan 17,11).

V modlitbě Otčenáš říkáme, že Bůh je „na nebesích“; to je uvedeno i na řadě míst Písma svätého (Ž 11,4; 89,3; 103,19; 115,3; Mt 5,16; 6,1; 7,21). Nebesa tak vyjadřují oddělenost Boha od pozemského světa. Tato oddělenost patří také k pojmu jeho svatosti, jak to vidíme v analogické řeči o „svätém národu“ (Ex 19,6), který je oddělen od ostatních pohanských národů, nebo o „svätém dni odpočinku“ (Ex 35,2), o svätých rouchách a jinde.

Ke svatosti Boha i člověka patří láska k dobru a také nenávisť vůči zlu. „Miluješ právo a odpor máš k neřesti“ se praví v Ž 45,8⁽³⁾. Podobně v Žid 1,9 čteme o Synu: „Miloval jsi spravedlnost a nenávidělš nepravost.“ V Příslóví 6,16–19 se píše o tom, že Hospodin nenávidí zlo. „Spravedlivý nenávidí jakýkoli klam.“ (Přísl 13,5) Podobně v Sir 15,13: „Všelikou ohavnost a blud má v nenávisti Pán.“ Prorok Jeremiáš hovoří o ohavnosti, kterou Bůh nenávidí (Jer 44,4). Hospodin nenávidí křivou přísahu (Zach 8,17).

Závěr

Boží spravedlnost a milosrdenství nestojí proti sobě, ale vzájemně se doplňují, neboť obojí vyplývá z jeho svatosti. Zdůrazňovat jedno na úkor druhého vede k pokřivenému obrazu Boha. Obojí je třeba vyváženě hlásat, i když v rozumné míře podle dispozic jednotlivců a s ohledem na potřeby oslovených může jedno z toho být upřednostňováno.

Poznámky:

⁽¹⁾ I. vatikánský koncil r. 1870.

Online na http://katolikrevue.uni.cx/biblioteka/dei_filius.htm.

⁽²⁾ Sv. Otce Řehoře Vel. *Kniha o správě pastýřské*, Praha 1909.

⁽³⁾ Vulgáta má „Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem“, tedy „Miloval jsi spravedlnost a nenávidělš nepravost“; Kralická Bible „Miluješ spravedlnost, a nenávidíš bezbožnosti“.

Šest let modlitebního tažení za záchranu českého národa

V roce 2008 jsme vyzvali čtenáře Světla a Zpravodaje Matice cyrilometodějské, aby se všichni spojili k modlitebnímu tažení pod praporem sv. Václava, Pražského Jezulátka a všech českých kandidátů na svatořečení.

Navrhli jsme společný úmysl:

Za obrácení českého národa a návrat ke kořenům sväté víry. • **Za dary Duchu Svätého pro českou církevní hierarchii, zasvěcené osoby a pracovníky sloužící v církvi.** • **Za moudrost pro politiky, aby neschvalovali zákony odporující zákonům Božím.** • **Za křesťanskou morálku pro osoby v oblasti podnikání, ekonomiky a financí, v oblasti kultury a umění.** • **Za pravdomluvnost, statečnost a čestnost pro pracovníky ve sdělovacích prostředcích.** • **Za lékaře a zdravotnický i ošetrovatelský personál, za zastavení potratů a všech praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí.** • **Za přijímání svätostí umírajícími a za duše v očistci.** • **Za naše rodiny a rody.** • **Za učitele, vychovatele, za čistotu dětí a mládeže, za návrat mravnosti.** • **Za všechny sväté a zotročené duše.**

Na webových stránkách Matice cyrilometodějské s. r. o. www.maticecm.cz byl zveřejněn formulář seznamu lidí, kteří se po půlhodinách nepřetržitě budou modlit na tento úmysl. Během krátké doby se seznam celý zaplnil a více než 700 věřících se od té doby bez přestávky modlí na tento úmysl. Hodně se jich modlí i mimo časový harmonogram, ve svých volných chvílích.

Touto cestou bychom chtěli všem těmto modlitebníkům poděkovat za jejich vytrvalost, zvláště těm, kteří navíc nesou obtíže spojené s modlitbou v náročnou denní či noční dobu, kdy většina lidí už odpočívá. Pán Bůh zaplať za vaše oběti, posty, mše sväté, svätá přijímání, kající pobožnosti a večeřadla na tento úmysl.

Za všechny modlitebníky, jejich rodiny a na jejich úmysl bude sloužena mše svätá o slavnosti Nejsvätějšího Srdce Ježíšova v pátek 27. června 2014 v 17 hodin v Olomouci v kostele Zvěstování Páně (u kapucínů) na Dolním náměstí.

I přes stálé projevy zla v našem národě, přes mnoho bolestí, jejichž kořenem je žitý ateismus, věříme, že Bůh nezapomíná na své tvorstvo a žádná z našich zbožných a pokorných modliteb nebude oslyšena. Vytrvejme tedy! Prosme, a bude nám dáno, neboť náš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí! (srov. Mt 7,7–11)

Redakce Světla

Pondělí 23. 6. 2014: 6:05 Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Ruslan **6:50** V pohorách po horách – Hřčava **7:00** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **7:20** Přejeme si... **7:35** Jezuité o: Trest smrti **7:55** Harfa Noemova (20. díl) **8:25** Jde o život (9. díl): Svátosti II **10:00** Nedělní čtení: 12. neděle v mezidobí **10:30** Organ v nebi **11:00** NOEkreace (232. díl) **11:10** Cirkus Noeland (14. díl) **11:40** Sedmihlásky – Sedělo dívka **11:45** Náš lišáček Leon (19. díl): Vesmír 2000 **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Spirituál kvintet na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 [P] **13:35** Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Obec Voderady **14:15** Zdenka Schelingová – prvá blahoslavená Slovenka **14:25** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont **14:55** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (2. část) **16:00** V souvislostech (59. díl) **16:20** Můj Bůh a Walter: Svátosti **16:35** Kultura života – Bioetika: Umělé oplodnění **17:05** Modlitba se zpěvy z Taizé **18:00** Salesiánský magazín [P] **18:15** Píseň brata Slnka **18:25** Sedmihlásky – Sedělo dívka **18:30** Náš lišáček Leon (20. díl): Srdce a kord [P] **18:40** Hřčanie: Andrea Tóthová **19:10** Obec Plavnica **19:20** Přejeme si... **19:35** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **19:45** Zprávy z Věčného města: 23. 6. 2014 [P] **20:00** Klapka s ... (86. díl) [P] **21:00** Na koberečku **21:15** Terra Santa News: 18. 6. 2014 **21:35** Loreto **22:00** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek **23:00** NOEkreace (232. díl) **23:10** Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:45** Kulatý stůl: Zachování a obnova kostelů.

Úterý 24. 6. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 23. 6. 2014 **6:15** Koncert mladých virtuózů **7:30** Můj Bůh a Walter: Svátosti **7:45** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **8:40** Budu pomáhat: Modrá beruška **8:45** Pomoc, která se točí **9:10** Jezuité o: Trest smrti **9:30** Děti Ventanas **10:00** Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek **11:30** Obec Plavnica **11:40** Sedmihlásky – Sedělo dívka **11:45** Náš lišáček Leon (20. díl): Srdce a kord **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zprávy z Věčného města: 23. 6. 2014 **13:00** Obec Voderady **13:10** Platinové písničky (26. díl): Dechovka **13:45** V pohorách po horách – Hřčava **13:55** Bača Milan od Juraja do Šimona **14:25** Kulatý stůl: Zachování a obnova kostelů **16:00** Přejeme si... **16:15** Krajané z Gerníku **16:50** Princ, který si vybral Dona Boska **17:40** Léta letí k andělům (62. díl): Ladislav Hučko – řeckokatolický biskup **18:00** Cirkus Noeland (14. díl) **18:30** OVCE.sk: Bez kožušeka [P] **18:35** Sedmihlásky – Sedělo dívka **18:40** Hermie a Stanley na táboře **19:15** Monte Cristallo **19:25** NOEkreace (232. díl) **19:35** Zpravodajské Noeviny: 24. 6. 2014 [P] **20:00** Na pořadu rodina – Pěstounská rodina [L] **21:05** Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky **21:50** Zprávy z Věčného města: 23. 6. 2014 **22:05** Přejeme si... **22:20** Outdoor Films s Otakarem Brandosem **23:50** Terra Santa News: 18. 6. 2014 **0:15** Cvrlikání.

Středa 25. 6. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 24. 6. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (2. část) **7:20** NOEkreace (232. díl) **7:30** Loreto **7:50** Pro vita mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet **8:50** Obec Plavnica **9:00** Léta letí k andělům (24. díl): Jan Špilár **9:15** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **9:25** Zprávy z Věčného města: 23. 6. 2014 **9:35** Svatá Anežka

10:00 Mše svatá z katedrály Sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze: Ukončení školního roku církevních škol [L] **11:30** Charita Veselí nad Moravou **11:45** OVCE.sk: Bez kožušeka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s ... (86. díl) **13:05** Na koberečku **13:15** Cvrlikání **14:20** Jezuité o: Trest smrti **14:40** Střední cesta **15:00** Krásné slovo otce Špidlíka (1. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 1. část **16:00** Muzikanti, hrajte: s dechovou hudbou Túfáranka **17:00** Můj Bůh a Walter: Mše I. [P] **17:20** Joint náš každodenní **17:30** Zprávy z Věčného města: 23. 6. 2014 **17:40** Zpravodajské Noeviny: 24. 6. 2014 **18:00** Charita ve středu [L] **19:05** OVCE.sk: Zatajovaný kamarát [P] **19:15** Sedmihlásky – Sedělo dívka **19:20** Terra Santa News: 25. 6. 2014 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek **21:20** Noční univerzita: Jan Sokol – Křesťan a společnost [P] **22:20** Odkaz předků (2. díl): Pelhřimovy **22:30** NOEkreace (232. díl) **22:40** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont **23:10** Salesiánský magazín **23:30** Koncert mladých virtuózů **0:45** Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu.

Čtvrtek 26. 6. 2014: 6:05 Hřčanie: Andrea Tóthová **6:35** Princ, který si vybral Dona Boska **7:20** Platinové písničky (26. díl): Dechovka **7:50** Terra Santa News: 25. 6. 2014 **8:10** BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek **8:25** Hudební magazín Mezi pražci **9:10** Budu pomáhat: APLA: Asociace pomáhající lidem s autismem **9:20** Pomoc, která se točí **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: Zachování a obnova kostelů **11:35** Monte Cristallo **11:45** OVCE.sk: Zatajovaný kamarát **11:50** Sedmihlásky – Sedělo dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Koncert mladých virtuózů **13:35** Léta letí k andělům (24. díl): Jan Špilár **13:50** Organ v nebi **14:15** Modlitba se zpěvy z Taizé **15:10** Harfa Noemova (20. díl) **15:35** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **16:00** Zpravodajské Noeviny: 24. 6. 2014 **16:15** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky [P] **16:55** Přejeme si... **17:10** V pohorách po horách – Hřčava **17:25** Dar z Medugorje **17:45** NOEkreace (232. díl) **18:00** Hermie a Stanley na táboře **18:35** OVCE.sk: Biele ovce [P] **18:40** Sedmihlásky – Sedělo dívka **18:45** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **19:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 6. 2014 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (96. díl) [L] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Javor [P] **21:40** Krásné slovo otce Špidlíka (2. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 2. část [P] **22:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 6. 2014 **22:55** P. S. **23:05** Vatican magazine (773. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Loreto **0:00** Můj Bůh a Walter: Mše I. **0:20** Zpravodajské Noeviny: 26. 6. 2014 **0:35** Pro vita mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka.

Pátek 27. 6. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 6. 2014 **6:20** NOEkreace (232. díl) **6:30** Modlitba se zpěvy z Taizé **7:25** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívat se na horizont **8:00** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **8:50** Salesiánský magazín **9:05** Noční univerzita: Jan Sokol – Křesťan a společnost **10:10** Na koberečku **10:20** Klapka s ... (86. díl) **11:20** Štětcem a písňalou **11:40** Sedmihlásky – Sedělo dívka **11:45** OVCE.sk: Biele ovce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Dar z Medugorje **13:05** Přejeme si... **13:20** BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek **13:40** Spirituál kvintet na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **14:25** Hřčanie: Andrea Tóthová **14:55** Agape **15:25** Loreto

15:45 Zpravodajské Noeviny: 26. 6. 2014 **16:10** Pomoc, která se točí **16:35** Na pořadu rodina – Pěstounská rodina **17:35** Kus dřeva ze stromu: Javor **18:00** Cirkus Noeland (14. díl) **18:30** OVCE.sk: Netancuj s vlkom [P] **18:35** Sedmihlásky – Sedělo dívka **18:40** Můj Bůh a Walter: Mše I. **19:00** Nedělní čtení: Slavnost sv. Petra a Pavla [P] **19:30** V pohorách po horách – Hřčava **19:40** Zprávy z Věčného města: 27. 6. 2014 [P] **20:00** MFF Strážnice 2014: Slavnostní zahájení, předávání Ceny Ministerstva kultury ČR [L] **21:35** Strání – obec pod Javorínou **22:00** MFF Strážnice 2014: Z krajiny za obzorem [L] **23:30** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky **0:05** Krásné slovo otce Špidlíka (2. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 2. část.

Sobota 28. 6. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 27. 6. 2014 **6:15** Kultura života – Bioetika: Kmenové buňky **6:40** Krásné slovo otce Špidlíka (2. díl): Slovanská spiritualita a Velehrad, 2. část **7:35** BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek **7:50** Jezuité o: Trest smrti **8:10** Cirkus Noeland (14. díl) **8:40** Sedmihlásky – Sedělo dívka **8:45** Hermie a Stanley na táboře **9:20** Kurzy Alfa **9:40** Můj Bůh a Walter: Mše I. **10:00** Salesiánský magazín **10:15** Zpravodajské Noeviny: 26. 6. 2014 **10:30** Princ, který si vybral Dona Boska **11:15** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži **11:35** Loreto **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 27. 6. 2014 **12:25** Nedělní čtení: Slavnost sv. Petra a Pavla **12:55** Přejeme si... **13:10** Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista **13:40** V pohorách po horách – Radhošť [P] **13:50** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **14:00** Terra Santa News: 25. 6. 2014 **14:20** NOEkreace (232. díl) **14:30** MFF Strážnice 2014: Finále soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku [L] **17:30** Listy z osamělého ostrova: List do Pergamonu (3. díl): Odstranit kompromisy [P] **18:05** Outdoor Films se Svátou Božákem [P] **19:40** V souvislostech (60. díl) [P] **20:10** MFF Strážnice 2014: Předání Cen České národopisné společnosti za rok 2013 [L] **20:30** MFF Strážnice 2014: Poklady z malované truhly [L] **22:05** P. S. **22:15** Zprávy z Věčného města: 27. 6. 2014 **22:25** Obec Voderady **22:35** Budu pomáhat: APLA: Asociace pomáhající lidem s autismem **22:45** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (2. část) **23:45** Zambie: Řemesla Dona Boska **0:05** Spirituál kvintet na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 **0:45** Zvečnené šupolím.

Neděle 29. 6. 2014: 6:15 Agape **6:45** Charita ve středu **7:50** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (96. díl) **9:30** Mše svatá ze slavnosti apoštolů Petra a Pavla s papežem Františkem: z Baziliky sv. Petra v Římě [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (60. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Noční univerzita: Jan Sokol – Křesťan a společnost **14:30** Zprávy z Věčného města: 27. 6. 2014 **14:40** Na koberečku **15:00** MFF Strážnice 2014: Krížom – krážom [L] **16:30** MFF Strážnice 2014: Slavnostní ukončení MFF [L] **17:00** NOEkreace (233. díl) [P] **17:10** Cirkus Noeland (15. díl) [P] **17:40** Sedmihlásky – U Kobylské skály [P] **17:45** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? [P] **18:15** Můj Bůh a Walter: Mše I. **18:35** BET LECHEM – vnitřní domov (31. díl): Pavel Štěpánek **19:05** Vatican magazine (774. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:05** Pavel, bojovník za víru [P] **21:35** V souvislostech (60. díl) **22:00** Na pořadu rodina – Pěstounská rodina **23:00** Nedělní čtení: Slavnost sv. Petra a Pavla **23:30** Dar z Medugorje **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Má vlast 2012: Dub nad Moravou.

Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, Brno – programy

BÝT SAMA SEBOU • 7. – 11. 7. 2014 • 14. – 18. 7. 2014 • 21. 7. – 25. 7. 2014

Týdenní interaktivní kurz pro dívky 12 – 18 let, ve kterém se formou her, testů a diskusí probírají témata: sebevědomí, osobnost, komunikace, partnerské vztahy a další. Více na <http://www.cenap.cz/wks-byt-sama-sebou.php>.

NA ZAČÁTKU TĚHOTENSTVÍ • 14. 7. 2014 a 22. 9. 2014

Zveme nastávající rodiče i prarodiče, také ty, kteří rodinu teprve plánují, na workshop, ve kterém se dozví vše o těhotenství, jak řešit obtíže, jak se děťátko vyvíjí, co všechno vnímá v mámy v bříšku a o vyšetřeních, která se v těhotenství provádějí. Více na <http://www.cenap.cz/wks-zacatek-tehotenstvi.php>.

NEPLODNOST – PŘÍČINY, ŘEŠENÍ • 19. 7. 2014

a 6. 9. 2014

V rámci jednodenního kurzu mají účastníci možnost využít zkušenosti s metodou NAPROHELP, zjistit příčiny dosavadní neplodnosti a řešit svou situaci přirozeně bez nebezpečných zdravotních zásahů a eticky sporných způsobů. Více na <http://www.cenap.cz/wks-neplodnost-priciny-reseni.php>.

KURZ SYMPTOTERMÁLNÍ METODY PPR • od 22. 7. 2014

a od 9. 9. 2014

Účastníci kurzu mají možnost pod vedením zkušených lektorek se pro svůj osobní život naučit, jak se orientovat v zákonitostech lidské plodnosti, jak předcházet nechtěnému početí i jak řešit dosavadní nenaplněnou touhu po dítěti. Více na <http://www.cenap.cz/wks-stm-ppr.php>.

BÝT SAMA SEBOU II. • 4. – 8. 2014

Týdenní rozšiřující kurz pro absolventky kurzu *Být sama sebou I*. Více na <http://www.cenap.cz/wks-byt-sama-sebou-2.php>.

Matice svatokopecká pořádá v neděli 29. června 2014 v 16.15 hodin ve Francouzském sále fary na Svatém Kopečku u Olomouce přednášku Ing. arch. Jaromíra Haince o Jordánsku. Přednáška má název **NA ROZHRANÍ SÝRIE A LIBANONU** a je spojena s promítáním snímků.

Kulturní akce v létě 2014 v Loretě Rumburk

Sobota 28. 6. a 5. 7. 2014, 10.00 – 11.30 hod.

• **Prohlídky technického zázemí Lorety Rumburk**

Komentované prohlídky běžně nepřístupných prostor loretánské kaple a kaple Svatých schodů od střechy po barokní odvodňovací chodby a kryptu. Počet míst ve skupině je omezen, nutná rezervace. Vstupné 90 a 45 Kč.

Úterý 1. 7. a 8. 7., 19. 8. a 26. 8. 2014, 20.00 – 21.30 hod.

• **Večerní prohlídky Lorety Rumburk a kostela sv. Vavřince při svíčkách**

Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní. Prohlídky loretánské kaple, ambitu, kaple Svatých schodů a kostela sv. Vavřince. Zpěv duchovních písní a hra na varhany. Nutná rezervace. Vstupné 90 a 45 Kč.

Úterý – sobota, 28. 6. až 2. 8. 2014, 15.00 – 16.00 hod.

• **Prohlídka Lorety Rumburk pro děti**

Hravé seznámení s loretánským příběhem. Nutná rezervace. Vstupné 50 Kč.

Sobota 2. 8. 2014, 10.00 – 17.00 hod.

• **Odpuštěná církevní slavnost Porciunkule**

Pouť k Panně Marii Andělské z Porciunkule, koncert, výstava a divadelní pohádka pro děti. Vstupné dobrovolné.

Úterý – sobota, 28. 5. – 26. 7. 2014, 10.00 – 17.00 hod.

• **Via Sacra. Setkání, která dojmají**

Putovní výstava velkoformátových fotografií sakrálních památek z poutní stezky *Via Sacra* a prezentace kopie *Malého postního plátna* ze Žitavy. Připravila Städtische Museen v Žitavě, více na <http://www.via-sacra.info/>.

Úterý – sobota, 2. 8. – 6. 9. 2014, 10.00 – 17.00 h.

• **Tys mě vedl... Alois Klar (1763–1833)**

a péče o nevidomé v Čechách

Putovní výstava o zakladateli péče o nevidomé. Připravila FF UK Praha, více na <http://ff.cuni.cz/>.

Veškeré rezervace na tel. +420 604 555 922, e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz. **Více informací k akcím v Loretě Rumburk sdělí:** Mgr. Klára Mádrová, GSM +420 724 072 525, případně e-mailem. Více také na www.loretarumburk.cz.

Liturgická čtení

Neděle 22. 6. – 12. neděle v mezidobí

1. čt.: Jer 20,10–13

Ž 69(68),8–10,14+17,33–35

Odp.: 14c (*Vyslyš mě, Bože, ve své veliké lásce!*)

2. čt.: Řim 5,12–15

Ev.: Mt 10,26–33

Slovo na den: Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno.

Pondělí 23. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 17,5–8,13–15a,18

Ž 60(59),3,4–5,13–14

Odp.: 7b (*Pomoz, Bože, svou pravici a vyslyš nás!*)

Ev.: Mt 7,1–5

Slovo na den: Jak to, že vidíš trísčku v oku svého bratra?

večer:

1. čt.: Jer 1,4–10

Ž 71(70),1–2,3–4a,5–6ab,15ab+17

Odp.: 6b (*Od klína mé matky byls mým ochráncem.*)

2. čt.: 1 Petr 1,8–12

Ev.: Lk 1,5–17

Slovo na den: Mnozí se budou radovat z jeho narození.

Úterý 24. 6. – slavnost Narození sv. Jana Křtitele

1. čt.: Iz 49,1–6

Ž 139(138),1–3,13–14ab,14c–15

Odp.: 14a (*Chválím tě, že jsem vznikl tak podivuhodně.*)

2. čt.: Sk 13,22–26

Ev.: Lk 1,57–66,80

Slovo na den: Žil na poušti.

Středa 25. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 22,8–13; 23,1–3

Ž 119(118),33,34,35,36,37,40

Odp.: 33a (*Ukaž mi, Hospodine, cestu svých příkazů.*)

Ev.: Mt 7,15–20

Slovo na den: Poznáte je po jejich ovoci.

Čtvrtek 26. 6. – ferie

1. čt.: 2 Král 24,8–17

Ž 79(78),1–2,3–5,8,9

Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména, Bože, vysvobod nás!*)

Ev.: Mt 7,21–29

Slovo na den: Kdo plní vůli nebeského Otce.

Pátek 27. 6. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Dt 7,6–11

Ž 103(102),1–2,3–4,6–7,8+10

Odp.: 17a (*Hospodinova láska od věků pro ty, kdo se ho bojí.*)

2. čt.: 1 Jan 4,7–16

Ev.: Mt 11,25–30

Slovo na den: Tichý a pokorný.

Sobota 28. 6. – památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11

1 Sam 2,1,4–5,6–7,8abcd

Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jása v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 2,41–51

Slovo na den: Všechno uchovávala ve svém srdci.

nebo památka sv. Ireneje

1. čt.: Plác 2,2,10–14,18–19

Ž 74(73),1–2,3–4,5–7,20–21

Odp.: 19b (*Nezapomínej natrvalo na život svých chudých!*)

Ev.: Mt 8,5–17

Slovo na den: Vzal na sebe naše slabosti.

večer:

1. čt.: Sk 3,1–10

Ž 19(18),2–3,4–5

Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

2. čt.: Gal 1,11–20

Ev.: Jan 21,15–19

Slovo na den: Až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

21. – 28. ČERVNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 22. 6.		PO 23. 6.		ÚT 24. 6.		ST 25. 6.		ČT 26. 6.		PÁ 27. 6.		SO 28. 6.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1396	1570	1181	1311	1197	1329	772	870	1653	1870		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1396	1570	1182	1312	1198	1330	772	870	1653	1870		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1397	1570	1183	1313	1198	1330	773	871	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	1183	1313	1199	1331	813	914	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1397	1571	1186	1317	1201	1334	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	701	791	1155	1284	1397	1571	1186	1317	1202	1334	774	872	1384	1551		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1398	1571	1186	1317	1202	1334	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	701	791	1156	1284	1398	1572	1187	1318	1202	1335	774	873	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1264	1402	1187	1318	1203	1335	1264	1402	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1398	1572	1188	1319	1204	1336	775	873	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1265	1403	1188	1319	1204	1336	1265	1403	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1399	1572	1190	1322	1206	1338	775	873	1236	1372		
Závěrečná modlitba	701	791	1159	1288	1398	1572	1191	1322	1206	1339	774	873	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 21. 6.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1394	1567	1400	1573	1192	1323	768	866	776	874	1409	1584
Antifony	1133	1259	1146	1274	1395	1568	1400	1574	1193	1324	769	866	776	875	1404	1578
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1751	1971	1761	1982	1193	1324	769	867	776	875	1670	1889
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1395	1568	1400	1574	1196	1327	771	869	778	877	1404	1578
Ant. ke kant. P. M.	700	790	701	791	1395	1569	1401	1575	1196	1328	771	869	779	877	1404	1579
Prosby	1135	1261	1149	1277	1395	1569	1401	1575	1196	1328	771	869	779	877	1405	1579
Záv. modlitba	701	791	701	791	1396	1569	1398	1572	1197	1329	774	870	774	873	1405	1580
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

KNIHY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MOC ZLA

Bernard Bro • *Z francouzštiny přeložil Karel Šprunk* • *Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová*

Kniha francouzského dominikána nenabízí řešení teoretických, filosofických, teologických či politických problémů spojených s existencí zla. Snaží se ukázat, jak lze dát smysl životu, který je plný utrpení a nespravedlností. Odpověď na problém zla nenajdeme s pohledem upřeným na hrůzy zla. Je třeba změnit úhel pohledu a obrátit zrak na trpící Tvář Boha, který umírá z lásky k nám na kříži. Zlo v nás a ve světě lze přemoci jen tak, jak je přemohl On – životem v milosrdenství. Je to život těžký, plný zkoušek, ale už teď je v něm přítomen život samého Boha.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 128x205 mm, 144 stran, 170 Kč

ŽIVOT MARTY ROBINOVÉ

Bernard Peyrous • *Z francouzštiny přeložila Veronika Matiašková* • *Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká*

Marta Robinová (1902–1981) je bezpochyby jednou z nejpodivuhodnějších osobností 20. století. Tato prostá venkovanka, ochrnutá od 18 let až do své smrti v 78 letech, přijala na svém statku přes sto tisíc lidí! Zнала některé z nejvýznamnějších osobností své doby. Změnila život stovek lidí, když jim poskytl radu, útěchu a dodala odvalu. Přesto zůstala prostou, přítivou, upřímnou duší, nepostrádající zdravý rozum, smysl pro humor a vhléd do věcí, jež z ní činily výjimečnou bytost. Co bylo

tajemstvím Marty Robinové? Jaké místo zaujímala na její životní pouti víra v Boha? Ve snaze odpovědět na tuto otázku bylo napsáno mnoho knih a stovky článků. Tato kniha je životopisem referenčním. Je totiž podložena dokumentací vycházející ze značného počtu svědectví (zhruba tisíc) sebraných po její smrti a opírá se o prohloubené zkoumání její korespondence a zápisů.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 130x189 mm, 342 stran, 279 Kč

POUTNÍK

Maria Calasanz Ziescheová • *Z němčiny přeložila Alžběta Sirovátková* • *Odpovědný redaktor Jakub Sluka*

K vůdčím osobnostem duchovních dějin 8. století patří biskup Pirmin (685–753), hlavní postava této knihy. Doba je plná válek a násilí, takže jeho mise jsou nesnadné a nebezpečné. Kamkoli však na svých častých cestách přijde, chce jen jediné: postavit lidem příbytky a přinášet jim zvěst o Bohu. Majordomus Karel Martel, který vládne Francké říši, dává v roce 724 Pirminovi příkaz, aby založil klášter na ostrově v Bodamském jezeře (dnes slavné Reichenau). Karel spatřuje v založení kláštera svůj opěrný bod v zemi vzpurných Alemanů, ale Pirminovi a jeho mnichům se podaří tento příkaz splnit jen s velkými obtížemi. Pirmin se stane prvním opatem nového kláštera, ale už po třech letech musí klášter i ostrov opustit, jakkoli s nimi zůstává duchově spjat. Avšak ostrov na něj nezapomněl dodnes: Pirminův obraz má ve svém znaku a Pirminova socha zdraví návštěvníky na hrázi, která spojuje ostrov s pevninou.

Karmelitánské nakladatelství • *Vydání druhé, v KNA první, upravené* • Brož., A5, 272 stran, 249 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.